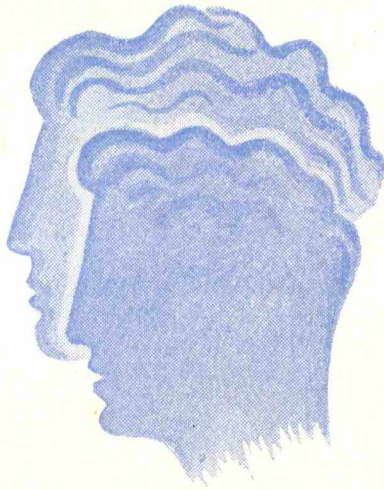

πε/μχ/233

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΤΑ ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Τ Η Σ Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ν Ι Κ Η Σ

ΤΕΥΧΟΣ 1

ΜΑΡΤΙΟΣ 1955

ΤΑ ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Τ Η Σ Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ν Ι Κ Η Σ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Διὰ Νομαρχίας, Δήμους, Κοινοτήτας, Τραπεζίας, ΝΠΔΔ, Ὁργανισμούς : Ἐτήσιαι 80 δρ., Ἐξαμηνιαῖαι 40 δρ. Δι' ἐπιστήμονας καὶ Φοιτητάς : Ἐτήσιαι 40 δρ., Ἐξαμηνιαῖαι 20 δρ. Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν : Ἐτήσιαι \$ 3. Ἐμβάσματα καὶ ἐπιταγαὶ πρὸς τὸν κ. Ἀλεξ. Οἰκονόμου, Πανεπιστημιακὴν Λέσχην Θεσσαλονίκης.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

		Σελίς
Οἱ Ὀρίζοντές μας	ΚΩΝΣΤ. ΣΠΕΤΣΙΕΡΗ Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης	1
«Πῶς ἀντιλαμβάνεσθε τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἑλλήνος Νέου καὶ ποῖα ἡ θέσις σας ἔναντι τῶν προβλημάτων πού τὸν ἀπασχολοῦν. Ἐρευνα.		
Συμμετέχουν :		
Ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης κ. κ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ		
Ὁ Στρατηγός, ὑπουργός Γ.Δ.Β.Ε. κ. ΓΕΩΡ. ΚΟΣΜΑΣ		
Ὁ Ἀντιστράτηγος, Διοικητὴς Γ' Σ. Στρατοῦ κ. Θ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ		
Ὁ Γενικός Γραμματεὺς Γ.Δ.Β.Ε. κ. ΝΙΚ. ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ		3
Ἀπαρχαὶ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΛΑΟΥΡΔΑ	7
Αἱ Ἐταιρεῖαι Προστασίας Ἀνηλίκων καὶ ἡ συμβολὴ αὐτῶν εἰς τὴν διαπίστωσιν ἐγκλημάτων κατὰ ἀνηλίκων	ΔΗΜ. ΚΑΡΑΝΙΚΑ Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης	9
Οἱ Φοιτηταὶ μας	ΣΟΛΩΝΟΣ ΒΕΡΑ Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης	16
Αὐτοκριτικὴ	ΕΥΑΓΓ. ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ	17
Πρὶν ἀπὸ τὴν ὄριμότητα	ΒΑΣ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ	18
Παρηγορία	ΝΙΚ. ΜΠΑΚΟΛΑ	21
Δυὸ ἄνθρωποι	ΚΙΜ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ	22
Πῶς βλέπω τὸ νέον Πανεπιστημιακὸν Στάδιον	ΓΕΩΡ. ΚΟΝΤΑΞΟΠΟΥΛΟΥ Δ/ντοῦ Σωματ. Ἀγωγῆς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης	23
Ἡ Ζωὴ τῶν φοιτητῶν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην		26
Ἐπιμορφωτικὴ Φοιτητικὴ Ἐνωσις Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης		28
Παγκόσμια Φοιτητικὰ Νέα		29
Φοιτητικὴ Κίνησις, Σχόλια, Ἀπόψεις, τὰ Νεώτερα.		30

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡ. 2.50

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΕΤΕ ΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΑΣ ΤΑ ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τεύχος 1

MΑΡΤΙΟΣ 1955

ΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ ΜΑΣ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΩΣ ΠΗΓΗ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Κ. ΣΠΕΤΣΙΕΡΗ

Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

ΧΑΡΑΝ καὶ ὑπερφάνειαν ἠσθάνθημεν δλοίμας, ὅταν Ἐπιτροπὴ φοιτητῶν μας ἀνήγγειλεν, ὅτι μετ' ἔγκρισιν τῶν Πρυτανικῶν ἀρχῶν, ἀπεφάσισε νὰ ἐκδηλωθῆ συλλογικῶς. Νὰ ἀναζητήσῃ μόνη τῆς τρόπους καὶ μέσα, συνειδητοποιήσεως τῶν σημερινῶν ἑλληνικῶν προβλημάτων ἀφ' ἑνός, καὶ ολοκληρώσεως τῆς προσωπικότητος τῶν μελλόντων ὁδηγητῶν τῆς πατρίδος ἀφ' ἑτέρου.

Ἐκαστος φοιτητῆς μετ' εἰσοδόν του εἰς μίαν Σχολὴν Πανεπιστημιακὴν, ἢ ἄλλην Ἀνωτέραν, μμεῖται πάντοτε εἰς ἕνα κύκλον προβλημάτων καὶ καταρτίζεται διὰ ἕνα κλάδον, τοῦ ὁποῦ δά γίνη λειτουργός. Ἡ εἰδικεῖσις ὁμως, ἔπειτα ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἑκτασιν σπουδῶν ἔχει δύο εὐπαθεῖ σημεῖα. Τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν εἶναι, ὅτι ὁ νέος δύναται νὰ ἀφοσιωθῆ εἰς ἕνα τομέα ἐρεῦνης μετ' ἐπιμονῆς, νὰ διαπρέψῃ εἰς αὐτόν, ἀλλὰ νὰ μὴ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν εἴτε μετ' ἄλλους βασικούς, εἴτε νὰ μείνῃ μακρὰν ἀπὸ ἄλλα πεδία πνευματικότητος.

Εἶναι δυνατόν προσέτι νὰ κάμῃ λαμπρὰς σπουδὰς εἰς τὸν κλάδον του, ἀλλὰ νὰ χαράξῃ ὡς πρόγραμμά του, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ἀριστος μόνον διὰ τὸ ἀτομὸν του, ὥστε νὰ διακριθῆ ἔπειτα ὡς ἐπαγγελματίας.

Ἡ πρώτη ἀδυναμία στενεύει τὸν πνευματικὸν ὀρίζοντα τοῦ νέου. Ἡ δευτέρα τὸν ὀδηγεῖ εἰς ἕνα ἀτομισμὸν, ὅχι ἠδελημένον, ἀλλὰ γεννημένον ἀπὸ τὴν ἀνεπαρκῆ γνώσιν περὶ τῆς ὑφῆς τῆς ζωῆς καὶ τῶν δρων ὑπάρξεως τοῦ ἔθνικοῦ μας συνόλου.

Ἀκριβῶς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ζητημάτων τούτων εἶδον νὰ προσβάλλῃ ὡς σκοπὸν τῆς ἡ Ἐπιμορφωτικῆς Ἐνωσις Φοιτητῶν». Τὸ ἔργον τοῦτο θέλει νὰ ἐπιτελέσῃ καὶ μετ' ὁ λόγον, καὶ μετ' ἡ δημοσιεύματα περιοδικά, καὶ μετ' ἡ πράξεις ὁμαδικάς. Τὴν ἐξόρμησιν τῶν φοιτητῶν πρὸς ὄλας τὰς Βορειοελλαδικὰς περιοχάς, τὴν ἐπαφὴν τῶν μετ' ἡ ἀγρότην, μετ' ἡ Ἀκρίταν ἠκουσα νὰ προγραμματίζῃ. Φιλοδοξοῦν νὰ φέρουν ἔως ἐκεῖ τὸν ἰδικὸν τῶν παλμὸν νεότητος, ἀλλὰ καὶ νὰ λάβουν ἐκεῖθεν παρορμήσεις. Νὰ κατευθύνουν τὸ βλέμμα τῶν κατόπιν μακρότερον ὀλονέν, ὥστε νὰ κάμουν ἀντικείμενον τοῦ ἐνδιαφέροντός τῶν πᾶν πρόβλημα ἑλληνικόν.

Ἡ διαμόρφωσις προσωπικότητος γενησίως ἑλληνικῆς καὶ χριστιανικῆς, μετ' ἡ φρόνημα ὑψηλόν, μετ' ἡ δεληματικότητα ἀκαμπτον, μετ' ἡ πόδον δημιουργίας, πού προ-

βάλλεται από αυτούς, είναι αίτημα φυσικόν, άφου ή φοιτητική νεότης προορίζεται να γίνη ιδύνουσα τάξις του έθνους. Τό τελευταίον τούτο είναι μεγάλη τιμή, αλλά και μεγάλη εύθύνη δι' αυτήν. Διότι καλεΐται όχι μόνον να διαφυλάξη, δι,τι ήτοίμασαν αι προηγούμεναι γενεαί, αλλά και να τό προαγάγη. Ζωή δέν είναι μόνον αύτοσυντήρησις, αλλά και έκδιπλωσις και άνοδος. Έάν τήν στιγμήν πού οι άλλοι προχωρούν, μείνωμεν ήμεΐς στάσιμοι, είναι ως να όπισθοχωροϋμεν.

Ο νέος εις τήν δημιουργίαν του άντλεί από τρεις πηγάς, από τό παρελθόν, από τό γύρω του παρόν, αλλά και από τό βάθος του έαυτού του. Η γνώσις του παρελθόντος τόν διδάσκει, αλλά και του γεννη έν συναίσθημα χρέους. Άφου τό παρόν, πού ζώμεν, ήτοίμασαν με τόσους μόχθους και θυσίας γενεαί όλόκληροι πρό ήμών, ήμεΐς πρέπει να τό μεταδώσωμεν εις τήν γενεάν πού έρχεται, όχι μόνον όκέραιον, αλλά και προηγμένον.

Έκαστον άτομον ως πρόσωπον έχει θεβαίως ιδίαν αξίαν. Τήν ύφήν τής προσωπικότητός του όμως του τήν έπλασε τό έθνικόν σύνολον μέσα εις τό όποϊον έγεννήθη και ήνωρώθη. «Ζωή τελεία και αυτάρκης», ως έλεγεν ό μέγας Βορειο-ελλαδίτης Άριστοτέλης, μόνον έντός άκμαζούσης Πολιτείας γεννάται.

Και αι πανανθρώπινοι ιδέαι πρέπει να άπασχολοϋν τόν νέον. Έν προκειμένω όμως πρέπει να ένδυμούμεθα κάτι πού έγραφεν ό Γάλλος Ιστορικός Michelet, «Έκείνος πού δέν ήγάπησε και δέν έζησε διά τήν πατρίδα του, δέν δύναται να ζήση διά τόν κόσμον. Η επί μέρους πατρίς είναι ή άναγκαία μήσις διά τήν παγκόσμιον πατρίδα».

Πās νέος άνθρωπος, ως νέος, έχει εις τήν διάδασίν του ένα ποσόν ψυχισμού. Άπό αυτόν έξαρτάται να κάμη καλήν ή κακήν χρήσιν τούτου. Δύναται να τό διαδέση διά τήν άτομικήν του απόλαυσιν, διά τήν ραστώνην, διά τόν έγωϊσμόν του. Άλλά δύναται και να τό διαδέση διά σκοπούς, πού είναι ύπεράνω τής απόλαύσεως και του άτομισμού.

Η σημερινή γενεά είναι ή τρίτη μιās αύτοτελοϋς περιόδου εις τήν ζωήν του Έλληνισμού. Η περίοδος αύτη ήρχισε με τήν εμφάνισιν του καλουμένου Μακεδονικού άγώνος. Αι δύο προηγούμεναι γενεαί έπετέλεσαν αξίως τό χρέος των. Έδωσαν πάν ό,τι ή έπιταγή των ήμερών των έζήτει. Πλήθος έξ αύτών έστησαν τά νεανικά των κορμιά ως έθνικά όρόσημα. Η τρίτη και σημερινή γενεά καλεΐται να αναλάβη ένός άλλου είδους άγώνα. Τόν άγώνα αναπτύξεως των πόρων μας, τόν άγώνα τής πολιτιστικής μας άνόδου.

Η πρόνοια ήθέλησε να δώση εις τήν Έλλάδα όλιγωτέραν ύλην, αλλά περισσότερο πνεύμα, από ό,τι εις άλλους. Τό πνεύμα όμως δέν τό έδωσεν έτοιμον ως χάρισμα, αλλά ως δυνατότητα κτήσεώς του. Η έλλειψις πού πιέζει παλαιόθεν τόν Έλληνα, ακολουθουμένη από έπίτασιν προσπάθειών γονιμοποιεί τό πνεύμα του. Όπως λέγει ό Πλάτων εις τό Συμπόσιον «ό Πόρος και ή Πενία» είναι οι γονεΐς του «Έρωτος», δηλαδή τής πολλαπλής πνευματικότητος.

Η Έλλάς είναι τεταγμένη, να δημιουργή δι' άγώνων. Μόνον έφ' όσον έντεινει τάς δυνάμεις της άκαταπαύτως να εμφανίση έργα έξαίρετα.

Συνεχισται τό ρόλου της τούτου οι φοιτηταί μας, με τήν έκδήλωσιν πού έπιχειροϋν τώρα, μες κάμνουν να είμεθα αισιόδοξοι διά τό μέλλον. Τούς συγχαιρομεν. Άντλοϋμεν δύναμιν από τόν ένδουσιασμόν των και θεβαιούμεθα και πάλιν, δι,τι άένασ και καθαρά πηγή ζωής του έθνους παραμένουν οι νέοι μας

Πώς άντιλαμβάνεσθε

ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΝΕΟΥ ΚΑΙ ΠΟΙΑ Η ΘΕΣΙΣ ΣΑΞ
ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΤΟΝ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝ

Σ Υ Μ Μ Ε Τ Ε Χ Ο Υ Ν

Ο Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ.κ. Παντελεήμων
Ο Υπουργός Βορείου Ελλάδος Στρατηγός Γεώργιος Ι. Κοσμάς
Ο Διοικητής Γ' Σώματος Στρατού αντιστράτ. κ. Θ. Βασιλόπουλος
Ο Γενικός Γραμματέας Βορείου Ελλάδος κ. Ν. Σ. Βλαχογιάννης

Τά «Φοιτητικά Γράμματα» άρχίζουν σήμερα τήν σειράν των έρευνών των επί των προβλημάτων, πού αντιμετωπίζουν οι Νέοι, με τάς άπαντήσεις των εκπροσώπων της Έκκλησίας και του Κράτους.
Αι γνώμαι των Ιθύνόντων, οι όποιοι φύσει και θέσει διευθύνουν τάς έκδηλώσεις της κοινωνικής ζωής μας είναι έξαιρετικώς πολύτιμοι και διευκολύνουν τήν κατανόησιν πρός

έπιτυχίαν των κοινών σκοπών. Επί πλέον αι γνώμαι αύται χρησιμεϋουν και ως καθοδηγητικά απόψεις, εις τάς όποιας εϋρίσκονται άποκρυσταλλωμένοι ή πείρα και ή έθνική φρόνησις.
Τά «Φοιτητικά Γράμματα» θεωροϋν τιμήν τήν συμμετοχήν αύτήν, και εϋχαριστοϋν θερμώς διά τήν αγάπην και τήν πρόθυμον συμπαράστασιν, με τήν όποϊαν περιεβλήθη ή προσπάθειά των.

Όμιλει ό Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ.κ. Παντελεήμων :

Χαιρετίζω με χαράν τήν υπό τής Έπιμορφωτικής Φοιτητικής Ένώσεως του Πανεπιστημίου ήμών έκδοσιν ίδιου Περιοδικού υπό τόν τίτλον «Τά Φοιτητικά Γράμματα τής Θεσσαλονίκης» και εύλογώ με πατρικήν αγάπην τήν ώραϊαν αύτήν προσπάθειαν τής προσφιλοϋς μοι Φοιτιώσης Νεολαίας, εις τήν όποϊαν εύχομαι πλουσίαν πάντοτε τήν έξ ύψους δύναμιν και πᾶσαν από Θεοϋ εύλογίαν. Πιστεύω ότι τά «Φοιτητικά Γράμματα», με μόνον σκοπόν πάντοτε τήν έξυπηρέτησιν των πνευματικών άναγκών των φοιτητών μας και τήν διευκόλυνσιν αύτών εις τήν εκπλήρωσιν τής φοιτητικής αύτών άποστολής, θα κρατήσωσι καλώς και ύψηλά τήν σημαίαν του Έλληνος Φοιτητοϋ, ως στρατιώτου του Έλληνοχριστιανικού πνεύματος και ως έργάτου πνευματικού, προορισμένου, όπως, εις τό λίαν προσεχές μέλλον, ένταχθή εις τάς φάλαγγας τής πνευματικής ήγέσιας του Έθνους. Ός τοιοϋτος, ό Έλλην Φοιτητής χρέος έχει ιερόν, αλλά και συμφέρον ίδιον, όπως κινηται και αναπτύσσεται πάντοτε μέσα εις τό πλαίσιον των Χριστιανικών ήθικών άρχών και των Έλληνοχριστιανικών ιδεωδών, διά των όποϊων τό εύσεβές ήμών Γένος και τό Έθνος ήμών έδοξάσθη και έμεγαλοϋργησε και μεταξύ των όποϊων τήν πρώτην θέσιν κατέχει ή θεοσέβεια και ή πρός τήν Πατρίδα αγάπη.

Ὁμιλεῖ ὁ Ὑπουργὸς Βορείου Ἑλλάδος Στρατηγὸς Γ. Ι. Κοσμάς :

Νὰ φροντίξῃ ὁ Νέος ν' ἀποκτήσῃ ὅλον τὸν κύκλον τῶν γνώσεων ποὺ θὰ τῷ ἐπιτρέψωσι νὰ σταδιοδρομήσῃ ἐπιτυχῶς ἐν τῷ ἐνασκηθησομένῳ ὑπ' αὐτοῦ ἐπαγγέλματι.

Νὰ ζῇ Ἐθνοπρεπῶς καὶ πᾶσα ἐνέργειά του νὰ ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα καὶ τὴν πίστιν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Χριστιανικὴν Ἐρησκεῖαν.

Οἱ Φοιτηταὶ τῆς ἰδικῆς μου ἐποχῆς (ἐποχῆ γλωσσικῶν ζητημάτων καὶ ἐθνικῶν πολέμων) ἐπρωτοστάτουν ἐπάνω εἰς τὰ ζητήματα αὐτά.

Ἡ θέσις μου ἔναντι τῶν προβλημάτων σας θὰ εἶναι πάντοτε εὐνοϊκὴ, ἀρκεῖ νὰ εἶναι λογικά, νὰ μὴ ἐξέρχονται τῆς Κρατικῆς δυναμικότητος καὶ νὰ ἐκφράζονται κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους.

Ὁμιλεῖ ὁ Διοικητὴς Γ' Σώματος Στρατοῦ Ἀντιστρ. κ. Θ. Βασιλόπουλος :

Ἡ ἀποστολὴ καὶ ὁ ρόλος τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος ὑπῆρξεν ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἐνδόξου φυλῆς μας, ὡς ἰσχυροῦ Ἐθνικοῦ συνόλου, μία καὶ ἡ αὐτὴ πάντοτε. Τὰ Ἑλληνικὰ νειάτα, σὰν Ἐθνικὴ ἐκτελεστικὴ δύναμις τῆς ὑλοποιήσεως τῶν Ἐθνικῶν ὀνείρων τῆς φυλῆς μας, ἐκλήθησαν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ καλοῦνται καὶ σήμερον νὰ ἐπιτελέσουν τὴν αὐτὴν πάντοτε ὑψηλὴν ἀποστολήν :

Διατήρησις τῆς βαρεῖας καὶ ἐνδόξου Ἐθνικῆς κληρονομίας τῶν προγόνων εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς δραστηριότητος μετ' ἐπιμονῆς, ἀοκνον προσπάθειαν παραγωγῆς αὐτῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τελείου. Μὲ λίγες λέξεις: Δημιουργὸς πνοῆς ποὺ θὰ ἐνδυναμώσῃ τὴν ἀσβεστη καὶ αἰωνία φλόγα τοῦ Ἐθνικοῦ Μεγαλείου σ' ὅλες τὶς πολύχρωμες ἀνταυγείες τῆς. Στὰ γράμματα, τὶς τέχνες, τὸν ἀθλητισμὸν, τὴν μουσικὴν, παντοῦ.

Αὐτὴ ὑπῆρξεν, αὐτὴ εἶναι καὶ αὐτὴ θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ὑψηλὴ ἀποστολὴ τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος. Ἀπὸ τῶν παλαιότερων χρόνων μέχρι σήμερον τὰ Ἑλληνικὰ Νειάτα ἀγωνίζονται διὰ νὰ ἐπιτελέσουν αὐτὴ τὴν ἀποστολήν τους.

Ἡ μιὰ γενιά διαδέχεται τὴν ἄλλη, στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου, καὶ παραδίδει ἢ μιὰ νεότερη στὴν ἄλλη τὴν δάδα γιὰ τὴ συνέχισι τοῦ ἀνηφορικοῦ δρόμου τῆς ἱερῆς μας Πατρίδος. Ὅπως ὁμως βαδίζει περήφανα τὸν ἱστορικὸν δρόμον ἡ ἐκάστοτε Νεολαία μας μετ' τὴν ἀσβεστη δάδα τοῦ μεγαλείου μας, διέρχεται ἄλλοτε ἀπὸ εὐθύγραμμες κι' εὐκολόβατες λεωφόρους κι' ἄλλοτε ἀπὸ δυσβάτους, ἀνηφορικοὺς καὶ κατασκότεινους δρόμους, στὶς στροφὰς τῶν ὁποίων ἐλλοχεύουν ἐχθροὶ τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ γιὰ νὰ κτυπήσουν τὴν Νεολαία μας καὶ νὰ σβύσουν ἢ νὰ μειώσουν τὴν ἔντασι καὶ τὴν λαμπράδα τῆς Ἑλληνικῆς φλόγας.

Λίγες εἶναι οἱ γενιές ποὺ διήλθαν ἡρεμα τὸ κομμάτι τοῦ τρισχιλιετοῦς δρόμου ποὺ τοὺς ἀνήκε.

Οἱ πῶς πολλὰς ἀγωνίσθησαν καὶ μάλιστα σκληρὰ γιὰ τὴν συνέχισι τῆς ἱστορικῆς πορείας τοῦ Ἐθνους.

Ἡ γενιά τῶν καινούργιων ἀνθρώπων, ἡ σημερινὴ Νεολαία, ἀναπτύσσεται

σεταί μέσα σὲ μιὰ ἐποχὴ γεμάτη φόβον, ἀγωνία καὶ ἀβεβαιότητα καὶ συναντᾷ σὲ κάθε βῆμα ἐμπόδια, παλεύει γιὰ νὰ ζήσῃ, νὰ σπουδάσῃ, νὰ μορφωθῇ.

Σήμερα, ποὺ ὀργιάζει ὁ ὕλισμὸς καὶ μετ' τὴν ἐφήμερη καὶ ἐντυπωσιακὴ δύναμί του, λυγίζει τὴν πίστι καὶ ἐξαγοράζει συνειδήσεις· σήμερα, ποὺ οἱ ὑψηλότερες ἔννοιες καὶ μεγαλύτερες ἠθικὲς ἀξίες «τῆς Πατρίδος», «Ἐρησκείας», «Ὀικογενείας» ἀπειλοῦνται ἀπὸ τὸ χεῖμαρρον τῆς καταστροφῆς· σήμερα, ποὺ ἡ ὕλη ἀπειλεῖ νὰ δαμάσῃ τὴν ἸΔΕΑ, ἡ Νεολαία μας πρέπει νὰ ὀπλισθῇ μετ' ἀλυσθῆς θέλησι καὶ δυνατὴ πίστι στὸ μεγάλο προορισμὸ τῆς γιὰ νὰ συνεχίσῃ κι' αὐτὴ περήφανα σὰν ὅλες τὶς ἄλλες τὸ δρόμον τῆς.

Τὴν πίστιν καὶ τὴν θέλησιν αὐτὴν θὰ τὴν ἀντλήσῃ μελετώντας τὴν τρισχιλιετὴ ἔνδοξον Ἱστορίαν μας, ἔχοντας συνεχῶς στὴ σκέψιν τὴν τὸν προορισμὸν τῆς καὶ ἐνστερνιζομένη τὸ αἰώνιον σύνθημα «Ἄμμες δὲ γ' ἐσόμεθα πολλῶ κάρρονες».

Στὴ φάλαγγα τῆς νέας γενιᾶς ποὺ καλεῖται νὰ συνεχίσῃ τὸν δρόμον τῆς αἰωνίας φυλῆς μας, Σεῖς οἱ Φοιτηταὶ εἰσθε οἱ Ἀρχηγοί.

Νοιώθω ἰδιαίτερη συγκίνησι γι' αὐτὴ τὴν Ἐθνικὴν σας ἐξόρμησι καὶ πιστεύω πὼς καὶ σεῖς σὰν ὅλους θὰ ὀδηγήσετε τὴν Νεολαία μας στὸ τέρμα τοῦ προορισμοῦ τῆς γιὰ νὰ παραδώσῃ ἔτσι ἀλώβητη τὴν μεγαλοπρέπεια τοῦ Ἐθνους μας στοὺς μεταγενεστέρους.

Ἀπὸ τῆς θέσεώς μου ὡς Διοικητοῦ τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ ὑπόσχομαι νὰ σᾶς βοηθήσω πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἀρμοδιότητός μου στὸ βαρὺ, ἐπιμοχθο καὶ ὑψηλὸν Ἔργον σας.

Ὁμιλεῖ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Βορείου Ἑλλάδος κ. Ν. Σ. Βλαχογιάννης :

Χαιρετίζω ἀπὸ βάθος καρδίας τὴν νεάν ἐξόρμησιν τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Καὶ ἀνταποκρίνομαι διὰ τῶν ὀλίγων τούτων λέξεων εἰς τὴν φιλόφρονον πρόσκλησιν των μετ' ἐπιμονῆς μᾶλλον βαθυτέραν συγκίνησιν, καθ' ὅσον καὶ ἐγὼ ἐντὸς τοῦ Πανεπιστημίου τούτου ἠνδρώθην πνευματικῶς καὶ ἐδιδάχθην, εἰς τὴν προφυλακὴν τῶν Ἐθνικῶν Φοιτητικῶν Ὁργανώσεων, ν' ἀγωνίζωμαι τὸν ὑπὲρ τῶν ἱστορικῶς ἀναλλοιώτων ἰδεωδῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀγῶνα.

Εἰς τοῦτο δ' ὄντως τὸ δίπτυχον—τὴν πνευματικὴν καλλιέργειαν καὶ τὸ ἐθνικὸν ἀγωνιστικὸν φρόνημα—ἐκφράζεται τὸ φοιτητικὸν ἰδεῶδες. Τὸ ἰδεῶδες τοῦτο εἶναι σύμφωνον, ἐν πρώτοις, πρὸς τὴν μακράκινα παράδοσιν τῆς ἑλληνικῆς σκέψεως, ἡ ὁποία πάντοτε συνέλαβε τὸν ἄνθρωπον ὡς ἐναρμόνιον σύνθεσιν πνεύματος καὶ συναισθήματος. Εἶναι, ἀφ' ἑτέρου, ἰδεῶδες σύμφωνον πρὸς τὰς πολιτικὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἑλληνικοῦ παρόντος. Οὐδέποτε ἄλλοτε εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ συνηρτήθη ὁ ἀτομικὸς βίος τοῦ Ἑλληνοῦ πρὸς τὸν βίον τοῦ Ἐθνους του, ὡς σήμερον. Ὁ μόχθος τοῦ Ἑλληνοῦ ἐπιστήμονος ἀξιολογεῖται σήμερον μόνον καθ' ὃ μέτρον δύναται νὰ ἀξιοποιηθῇ ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ συνόλου. Ὑπὸ τὸν τελειότερον ἐπιστημονικὸν νοῦν εἶναι ἀνάγκη νὰ πάλῃ μία ἑλληνικὴ καρδία. Εἶναι ἐν τέλει ἰδεῶδες νεανικόν. Διὰ τῶν ἀγῶνων των εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἐθνικῶν Φοιτητικῶν Ὁργανώσεων οἱ μέλλοντες ἐπιστήμονες δύνανται ν' ἀποκτήσουν ἐγκαίρως, ἦτοι εἰς

τήν περίοδον τῶν ἀποφασιστικῶν πνευματικῶν των ζυμώσεων, τὴν συνειδη-
σιν τῆς εὐθύνης των ἔναντι τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ κοινωνικοῦ συνόλου. Μόνον χά-
ρις εἰς τὴν συνείδησιν τῆς ἔθνικῆς καὶ κοινωνικῆς των εὐθύνης δύνανται οἱ
Νέοι νὰ συγκροτήσουν τὰς ἐπιστημονικὰς των γνώσεις εἰς ὀργανικὸν σύνο-
λον, νὰ τὰς φέρουν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν ζωὴν καὶ νὰ τὰς θέσουν εἰς τὴν ὑπη-
ρεσίαν τῆς.

Ἡ Ἑλλάς ὡς πολιτικὴ ἰδέα καὶ ὡς πολιτικὴ πραγματικότης εὐρίσκε-
ται πάλιν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῆς διεθνούς ἐπικαιρότητος. Ἀπὸ τὴν
Ἑλλάδα ὡς ἔκφρασιν τῶν ἀνθρωπίνων ἀξιών καὶ ὡς πραγμάτων τῆς ἀντι-
στάσεως κατὰ τοῦ ἐρυθροῦ δλοκληρωτισμοῦ ἀντλεῖ ὁ ἐλεύθερος κόσμος,
καὶ ἐν τῷ Κέντρῳ αὐτοῦ ἡ ἐλευθέρη Εὐρώπη, τὸ σύγχρονον ἰδεολογικὸν
καὶ πολιτικὸν τοῦ πρόγραμμα. Ἀποστολὴ πρωτοπορείας ἔχει ἐπιφυλαχθῆ
εἰς τὸν Ἑλληνισμόν καὶ ὡς τοιαύτη εἶναι μοιραίως ἀποστολὴ πρωτίστως
τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος. Ὁ νόμος τῆς ἀμίλλης διέπει τὴν διεθνῆ ζωὴν. Οἱ
Ἕλληνες Νέοι ὀφείλου νὰ ὑψώσουν εἰς ὄλους τοὺς τομεῖς τὸν δείκτην τῶν
ἑλληνικῶν ἐπιδόσεων, εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ εἰς τὴν τέχνην. Ὅφείλου νὰ
διατηρήσουν ἄσβεστον τὴν φλόγα τῆς ἀντιστάσεως ἔναντι τῶν δυνάμεων αἱ
ὁποῖαι ἐπιβουλεύονται τὸν Ἑλληνισμόν καὶ δι' αὐτοῦ τὴν ἐλευθέραν ἀνθρω-
πότητα.

Ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς τῆς Κυβερνητικῆς εὐθύνης, ἥτις μοὶ ἐπεφυλάχθη, φο-
ρεὺς τοῦ πνεύματος τῆς σημερινῆς Ἐθνικῆς Ἑγείας, ἐπιθυμῶ νὰ διαβε-
βαιώσω τοὺς Νέους καὶ εἰδικώτερον τοὺς Φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσ-
σαλονίκης, ὅτι εἰς τοὺς ἀγῶνας των διὰ τὴν Ἑλλάδα θὰ εὕρουν ἔκθυμον τὴν
συμπαραστάσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους. Εἰς τὸν χῶρον τοῦ Πανεπιστημίου
Θεσσαλονίκης, τὸ ὁποῖον χάρις εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Κράτους συμπληροῖ
ἐν ὀργασμῷ τὴν ἐγκατάστασίν του, ἄς κρατήσῃ ἡ σφριγῶσα Νεότης ὑψηλὰ
τὸ ἀείποτε Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες τῆς, τῆς ἀληθοῦς γνώσεως καὶ τῆς ἀγωνι-
στικῆς ἀρετῆς.

ΑΠΑΡΧΑΙ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΛΑΟΥΡΔΑ

Ἐδέχθην μὲ πολλὴν χαρὰν τὴν πρότασιν τῶν ἐκδοτῶν τοῦ κα-
λοῦ αὐτοῦ περιοδικοῦ διὰ συνεργασίαν εἰς τὸ πρῶτον τεῦχος τῆς
ἐκδόσεώς των. Αἱ προθέσεις των, διὰ τὴν δημιουργίαν ἐνὸς ὀργά-
νου πνευματικῆς ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῶν νέων τῆς Μακεδονίας,
καὶ αἱ δυνατότητές των, διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν προθέσεων
αὐτῶν, εἶναι τόσο ἀξιόλογοι, ὥστε ὄχι μόνον νὰ δικαιολογῆται,
ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιβάλλεται ἡ πλήρης ὑποστήριξις των ἀπὸ κάθε
ἑνὸς ὁ ὁποῖος φύσει ἢ θέσει θὰ ἦτο δυνατόν νὰ τοὺς βοηθήσῃ.

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ εἶναι ἡ περιοχὴ τοῦ μέλλοντος. Οὐδεμία ἄλλη ἑλληνικὴ πε-
ριοχὴ ἔχει τόσοσ ἀνατότητας νὰ ἐξελιχθῆ εἰς μέγιστον παράγοντα τῆς
ἐθνικῆς μας ζωῆς, ὅσας ἔχει ἡ Μακεδονία.

Τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τοῦ 1912 μέχρι τοῦ 1955 ὑπῆρξε πολὺ μικρὸν καὶ
πολὺ παραχῶδες, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν προβολὴν ὄλων τῶν δημιουργικῶν
στοιχείων τὰ ὁποῖα ἔχει ἡ Μακεδονία. Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως, παρὰ τὸ μικρὸν χρο-
νικὸν διάστημα καὶ παρὰ τὰς πολεμικὰς περιπετείας, ἔχει ἤδη καταστήσει αἰσθη-
τὴν τὴν παρουσίαν τῆς εἰς τὸ σύνολον τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς. Δὲν πρέπει νὰ
ἀποκρύψω ὅτι δι' ἑνὸς ὁ ὁποῖος, ὅπως ὁ γράφων, ἔρχεται εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα
ἐκ τοῦ Νότου, ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὴν Μακεδονίαν εἶναι ἀληθινὰ πηγὴ μεγάλης
χαρᾶς. Εἶναι, πρῶτον, ἡ γνωριμία μὲ τὸ ἱστορικὸν τοπίον τῆς Μακεδονίας καὶ
γενικώτερον τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ἡ γνωριμία μὲ πόλεις καὶ τοποθεσίας αἱ ὁποῖαι
ἀποτελοῦν οὐσιαστικὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα συνυφάνθησαν μὲ τὴν μοῖραν τοῦ ἔθνους,
ἄλλοτε ὡς κέντρα ζωῆς καὶ ἄλλοτε ὡς τόποι μαρτυρίου. Εἶναι ἐπίσης ἡ γνωριμία
μὲ τὸ φυσικὸν τοπίον τῆς Βορείου Ἑλλάδος, μὲ τοὺς ποταμούς, τὰς λίμνας, τὰς
πεδιάδας, τὰ βουνὰ - γνωριμία μὲ περιοχὰς αἱ ὁποῖαι εἶναι τόσοσ διαφορετικαὶ ἀπὸ
τὰς περιοχὰς τῆς Νοτίου Ἑλλάδος καὶ ὅμως τόσοσ, ἐπίσης, Ἑλληνικαί. Ἀκόμη ὅμως
περισσότερον διδακτικὴ εἶναι ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὸ ἀνθρώπινον ὑλικὸν τῆς Βο-
ρείου Ἑλλάδος. Ἀπὸ τὴν ἄποψιν αὐτὴν ἡ Μακεδονία καὶ γενικώτερον ἡ Βόρειος
Ἑλλάς ἀποτελεῖ μέγα σχολεῖον διὰ νὰ διδαχθῆ κανεὶς τὴν ἱστορίαν καὶ τὰς δυ-
νατότητας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, δὰ νύχόμην δὲ μὲ ὄλην τὴν καρδίαν μου νὰ εὐρεθῆ
τρόπος, ὥστε ὅλοι οἱ νέοι τῆς Νοτίου Ἑλλάδος—ὅσοι τουλάχιστον προορίζονται
νὰ διαδραματίσουν ἰδύοντα παράγοντα εἰς τὰς τύχας τοῦ ἔθνους μας—νὰ ἔλ-
θουν ἐπὶ τι διάστημα ἐδῶ καὶ νὰ γνωρίσουν τὴν Βόρειον Ἑλλάδα.

Δὲν νομίζω ὅτι εὐσταθεῖ ἡ κατηγορία—τὴν ὁποῖαν ἄκουσα ἀρκετὰς φορὰς
ἐδῶ—ὅτι τὸ βάρος τῶν ἐνδιαφερόντων τῆς ἐκάστοτε πολιτικῆς μας ἡγεσίας συγ-
κεντροῦται κυρίως ἐπὶ τῆς Νοτίου Ἑλλάδος. Ὅρθῶς ὅμως, νομίζω, λέγεται ὅτι
ἡμεῖς οἱ τῆς Νοτίου Ἑλλάδος δὲν γνωρίζομεν καλῶς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα. Καὶ
εἶναι ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ γνωριμία ἡ ὁποῖα δημιουργεῖ τόσοσ χαρὰν καὶ ἀνοίγει τόσοσ
τὰ μάτια. Ὁ Βόρειος Ἕλληνας ἔχει συνείδησιν ἐνὸς γεγονότος τὸ ὁποῖον ὀλίγον
ἢ πολὺ ἀγνωεῖται κατὰ ἓνα τρόπον εἰς τὴν Νότιον Ἑλλάδα—τοῦ γεγονότος τῆς

γειτονίας με τās προφυλακάς τριακοσίων εκατομμυρίων Σλάβων. Τούτου υπάρχει πλήρης συνειδησις ἐδῶ, νομίζω δὲ ὅτι αὐτὴ ἡ διαλεκτικὴ τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς μετὸς Σλάβους εἶναι παράγων ὁ ὁποῖος καθορίζει κατὰ μέγιστον βαθμὸν τὴν ψυχολογίαν τῶν ἀνθρώπων ἐδῶ. Ἡμεῖς εἰς τὴν Νότιον Ἑλλάδα ἔχομεν τραφῆ μετὰς διηγήσεις περὶ τοῦ Κολοκοτρώνη, τοῦ Καραϊσκάκη καὶ τῶν ἄλλων νοτίων ἀγωνιστῶν τοῦ 21. Ἐδῶ, εἰς τὴν Μακεδονίαν, ὄχι αἱ διηγήσεις, ἀλλὰ ἡ ζωντανὴ ἀνάμνησις τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος εἶναι ἡ παιδεία τῶν νέων. Περὶ τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ—ὁ ὁποῖος ἔσωσε τὸν Ἑλληνισμόν τῆς Μακεδονίας καὶ διεφύλαξε τὴν Μακεδονίαν διὰ τὴν Ἑλλάδα—πολὺ ὀλίγα γνωρίζομεν εἰς τὴν Νότιον Ἑλλάδα. Πρέπει νὰ ἔλθῃ κανεὶς ἐδῶ, νὰ γνωρίσῃ τοὺς ἐπιζῶντας Μακεδονομάχους, νὰ συνομιλήσῃ μετὰ τέκνα τῶν, νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς τόπους τοῦ μαρτυρίου καὶ τῆς θυσίας, διὰ νὰ γνωρίσῃ ὄχι πλέον τὸ ἱστορικὸν παρελθόν, ἀλλὰ τὸ παρὸν τοῦ ἔθνους μας.

Ὁ Μακεδονικὸς ἀγὼν καὶ ἡ διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν ἐγκατάστασις προσφύγων ἐνταῦθα ἀποτελοῦν δύο μεγίστης σημασίας ἱστορικὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα καθορίζουν ἐν πολλοῖς τὴν ψυχολογίαν εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα. Ὅπως αἱ ἀναμνήσεις ἐκ τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος, οὕτω καὶ ἡ πείρα ἐκ τῆς συμβιώσεως μετὰ συμπαγῶν δμᾶδων προσφύγων, καὶ μάλιστα ἐκ τοῦ Πόντου, συνετέλεσεν ὥστε ἡ ἐκ τῆς οἰκογενείας καὶ τοῦ περιβάλλοντος παρεχομένη παιδεία ἐνταῦθα νὰ εἶναι βεβαίως διάφορος τῆς παιδείας τῶν νέων εἰς τὴν Νότιον Ἑλλάδα. Τὰ παιδευτικὰ αὐτὰ στοιχεῖα, αἱ μεγάλοι οἰκονομικαὶ δυνατότητες τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ὁ δετικὸς, σοβαρὸς καὶ συμπαγῆς χαρακτήρ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐπιτρέπου νὰ περιμένωμεν ὅτι, ὕστερα ὄχι ἀπὸ πάροδον πολλῶν ἐτῶν, ἡ Βόρειος Ἑλλάς δὲ ἀναλάβῃ ἐν πολλοῖς τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἔθνους. Ἀπὸ τὴν ἐπικοινωνίαν μου μετὰ τοὺς ἀνθρώπους ἐδῶ διεπίστωσα ὅτι ἡ Μακεδονία διαδέτει λαμπράς δυνάμεις καὶ εἰς τὴν δημοσιογραφίαν, καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ εἰς τὴν τέχνην—ἰδίως εἰς τὴν μουσικὴν—καὶ εἰς τὴν ἐπιστήμην. Τοῦτο εἶναι ἄλλωστε συνεπὲς πρὸς τὴν μεγάλην παράδοσιν τῆς Βορείου Ἑλλάδος, πλήθος προσωπικότητες τῆς ὁποίας διεδραμάτισαν πρωτεύοντας ρόλους καθ' ὅλην τὴν μακρὰν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους μας.

Οἱ νέοι, οἱ ὁποῖοι ἐκδίδουν τὸ περιοδικὸν αὐτό, ἀνησυχοῦν διὰ τὴν πιθανότητα διασπορᾶς ἰδεῶν εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα αἱ ὁποῖαι εἶναι δυνατόν νὰ διασπᾶσιν τὴν ἐνότητα τοῦ ἔθνους. Ἡ ἀνησυχία αὐτὴ τοὺς τιμᾶ. Νομίζω ὅμως ὅτι ἡ πραγματικότης ἐδῶ εἶναι πολὺ περισσότερον στερεὰ ἀπὸ ὅ,τι οἱ ἴδιοι νομίζουν. Ὑπάρχει—καὶ τὸ διεπίστωσα μετὰ μεγάλης χαρᾶς—ἀγρυπνός καὶ σιωπηλὴ ἐποπτεία. Ἐξ ἄλλου οἱ ὀρθοφρονούντες ἐδῶ εἶναι τόσο πολλοί, ὥστε ἡ ἀσυναρτησία νὰ μὴ εἶναι δυνατόν—οὔτε καθ' ὑπόθεσιν ἀπλῆν—νὰ κυριαρχήσῃ. Τὸ μέλλον πάντως δὲ διαμορφωθῆ ἀπὸ τοὺς νέους τῆς Βορείου Ἑλλάδος. Ἐκεῖνδ ~~ποὺ χρειάζεται~~ πρὸς τὸ παρὸν εἶναι ἡ ~~προετοιμασία~~ καὶ διὰ τὴν προετοιμασίαν αὐτὴν ὄρος ἀπαράληπτος εἶναι ἡ ἐργασία. Ἡ δετικὴ, σοβαρὰ καὶ γόνιμος ἐργασία εἶναι εἰς ἔθειον νὰ ἐκμηδενίσῃ ἀφ' ἑαυτῆς ὅλας τὰς ἀντιξοότητας αἱ ὁποῖαι εἶναι πιθανόν νὰ ὑπάρχουν ἢ νὰ ὑπάρξουν ἐναντίον τοῦ ἔθνους. Χαιρετίζω τὰ πρῶτα αὐτὰ θέματα τῶν «Φοιτητικῶν Γραμμάτων» τῆς Θεσσαλονίκης μετὰ τὴν ἐλπίδα, ὅτι δὲ γίνονται μέσον ἐκφράσεως καὶ ἐπικοινωνίας ὅλων τῶν νέων στελεχῶν τῆς Βορείου Ἑλλάδος, καὶ ὅτι δὲ βοηθήσονται μαζί με ἀντιστοίχους προσπαθείας τῶν συμφοιτητῶν τῶν τῆς Νοτίου Ἑλλάδος εἰς τὴν δημιουργίαν ἐνὸς καλύτερου μέλλοντος διὰ τὸ ἔθνος μας.

ΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΚΑΙ Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΑΥΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΙΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

ΔΗΜ. Ι. ΚΑΡΑΝΙΚΑ

Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης
Προέδρου τῆς Ἑταιρείας Προστασίας
Ἀνηλικῶν Θεσσαλονίκης

Αἱ ἑταιρεῖαι προστασίας ἀνηλικῶν θεσπισθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἀ.Ν. 2724 τοῦ 1940 ὀργανώθησαν μεταπολεμικῶς καὶ λειτουργοῦσιν εἰς τὴν ἔδραν ἐκάστου πρωτοδικείου τῆς χώρας μας, ἐν Θεσσαλονίκῃ δὲ ἤρξατο λειτουργοῦσα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1949. Σκοπὸς τῶν ἐν λόγω ἑταιρειῶν εἶναι κυρίως ἡ ψυχοβιολογικὴ ἐξέτασις τῶν ἠθικῶς διεφθαρμένων καὶ εἰς δίκην παραπεμπομένων ἐγκληματησάντων ἀνηλικῶν πρὸς καλύτεραν κατανόησιν ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ἀνηλικῶν τῆς προσωπικότητος τοῦ κατηγορουμένου ἀνηλικῶ, ἡ ἐπιμέλεια, ἐπιβλεψίς, ἠθικὴ συμπαράστασις, ὕλικὴ βοήθεια καὶ ἐπαγγελματικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀποκατάστασις τῶν μήπω ἐπικινδύνων ἀνηλικῶν καὶ τῶν ἐκ τῶν ἀναμορφωτικῶν σχολείων καὶ σωφρονιστικῶν καταστημάτων ἀπολυομένων ἀνηλικῶν.

Ἡ σχετικὴ ὅμως νομοθεσία οὐδόπως ἀναφέρει ἕνα ἄλλον σημαντικὸν τομέα, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ δράσις τῶν ἑταιρειῶν προστασίας ἀνηλικῶν θὰ ἀπέβαινε συντελεστικὴ εἰς τὴν πρόληψιν τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τὴν προστασίαν τῶν ἀνηλικῶν, καὶ δὴ τὸν τῆς συμβολῆς αὐτῶν εἰς τὴν διαπίστωσιν ἐγκλημάτων κατὰ ἀνηλικῶν.

Ἀληθὲς εἶναι ὅτι ὁ τομεὺς οὗτος τῆς δράσεως τῶν ἑταιρειῶν προστασίας ἀνηλικῶν συμπλέκεται τὸ μὲν μετὰ ἄλλους τομεῖς δράσεως τῆς γενικωτέρας κοινωνικῆς πολιτικῆς καὶ δὴ τοὺς ἀφορώντας εἰς τὴν προστασίαν τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας, τὸ δὲ μετὰ τοὺς τομεῖς δράσεως τῆς ἀστυνομικῆς πολιτικῆς, τῆς ὁποίας περιεχόμενον εἶναι ἡ καλύτερα δυνατὴ τήρησις τῆς τάξεως καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας καὶ εἰδικώτερον ἡ πρακτικῶς ἐφικτὴ καλύτερα ὀργάνωσις τῆς διώξεως, διαπιστώσεως καὶ ἐξιχνιάσεως τοῦ ἐγκλήματος.

Πλὴν ὅμως ἡ συμβολὴ τῶν ἑταιρειῶν προστασίας ἀνηλικῶν εἰς τὴν διαπίστωσιν ἐγκλημάτων κατὰ ἀνηλικῶν δὲν σημαίνει ὅτι αἱ ἑταιρεῖαι ἀνηλικῶν δέον νὰ ἐνδιαφερθῶσι διὰ τὴν διαπίστωσιν καὶ ἐξιχνίασιν παντὸς ἐγκλήματος, τοῦ ὁποίου θύμα εἶναι τὸ παιδί ἢ ὁ ἔφηβος, ὡς λ.χ. ὅταν ἐγένετο ἀντικείμενον σωματικῶν βλαβῶν, κλοπῆς κλπ. Ἄν καὶ θὰ ἠδύνατό τις νὰ ὑπο-

στηρίξει, έχων ὑπ' ὄψιν τοῦ τὴν ἰδανικὴν μορφήν τῆς ὀργανώσεως τῶν ἑταιρειῶν ἀνηλίκων, ὅτι διὰ πᾶν ἀδίκημα τοῦ ὁποῦοι θύμα εἶναι τὸ παιδί ἢ ὁ ἔφηβος δεόν νὰ ἀκουσθῇ ἡ γνώμη τῆς ἀρμοδίας ἑταιρείας, διότι διαθέτει αὐτὴ κατάλληλον ἐπιτελεῖον ἀσχολούμενον μὲ τὴν ψυχολογίαν τοῦ παιδιοῦ καὶ τοῦ ἐφήβου, ὁπότε ἡ γνώμη τῆς ἤθελεν ἴσως διαλευκάνη ὀρισμένα σημεῖα τῆς ὑποθέσεως, ἅτινα ἄλλως ἤθελον μείνη σκοτεινά. Τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἑταιρειῶν προστασίας ἀνηλίκων διὰ τὸν ἀνήλικον, ὡς θύματος ἀδικήματος ἐπιβάλλεται καὶ ἐξ ἄλλου λόγου καὶ δὴ ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ἐγκληματικὴ προσβολὴ δυνατὸν νὰ δημιουργήσῃ ψυχικὰ τραύματα εἰς τὸν ἀνήλικον, νὰ ἀφίση ἴχνη εἰς τὸν ψυχικὸν κόσμον αὐτοῦ, ἅτινα δυνατὸν νὰ ἐπηρεάσωσι τοῦτον πρὸς ἔκνομον συμπεριφορὰν. Τὰ ἴχνη ταῦτα θὰ εἶναι ἀσφαλῶς ἡ αἰτία νὰ ἐμφανισθῇ ὁ ἀνήλικος, τὸ θύμα, ὡς τιμωρὸς - ἐκδικητὴς ἢ ὡς ἀρνητὴς τῶν μέχρι τοῦδε παραδεδεγμένων καὶ διδαχθέντων περὶ δικαίου καὶ ἠθικῆς, διότι εἰς τὴν «πικρίας» πληρωθεῖσαν διὰ τῆς ἐγκληματικῆς προσβολῆς ψυχῆν τοῦ ἀνηλίκου θύματος θὰ ἐσταλαχθῇ τὸ μῖσος κατὰ τῆς κοινωνίας. Εἶναι τὸσον εὐαίσθητος ἢ τρυφερὰ ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ καὶ τοῦ ἐφήβου, εἶναι τὸσον εὐθικτος καὶ λεπτεπίλεπτος ὁ ζυγὸς τοῦ ψυχικοῦ των κόσμου, ὥστε καὶ ὁ παραμικρὸς κοινωνικὸς κραδασμὸς νὰ ἔχη ἀντίκτυπον εἰς τὴν ἰσορροπίαν αὐτοῦ.

Τὰ χαρακτηριστικὰ ἀδικήματα κατὰ τῶν ἀνηλίκων, ἅτινα κατὰ κύριον λόγον δεόν νὰ προσελκύσωσι τὸ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον τῶν ἑταιρειῶν προστασίας ἀνηλίκων εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

1) **Ἡ ἐγκατάλειψις ἐγκυμονούσης.**— Κατὰ τὸ ἄρθρ. 359 Π. Κ. «ὁ ἐν ἀπορία ἢ ἄλλως ἀβοήθητον ἐγκαταλείπων τὴν παρ' αὐτοῦ καταστᾶσαν ἔγκυον καὶ ἀδυνατοῦσαν λόγῳ τῆς ἐγκυμοσύνης ἢ τοῦ τοκετοῦ νὰ μεριμνήσῃ περὶ αὐτῆς, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους».

Ἀσχέτως ἂν τὸ ἀδίκημα τοῦτο διώκεται κατ' ἐγκλησιν ἢ μᾶλλον ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου ἰδιαιτέρως, ἐπειδὴ ἡ θέσις τῆς ἐγκαταλειφθείσης δὲν τῆς ἐπιτρέπει νὰ ἀναλάβῃ δικαστικὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ ἐγκαταλείψαντος αὐτὴν ἀβοήθητον, ἡ ἑταιρεία προστασίας ἀνηλίκων ἔχει καθῆκον νὰ ἐπέμβῃ ὡς συμπαρᾶστῆς τῆς ἀβοηθήτου ἐγκαταλειφθείσης, ἰδίᾳ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ κυοφορουμένου, τοῦ nasciturus. Εἶναι γνωστὸν πόσον δύσκολος εἶναι ὁ δικαστικὸς ἀγὼν ἐν προκειμένῳ, ἰδίᾳ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς διατροφῆς (ἄρθρ. 1476, 1483 Ἀστ. Κ.) ἢ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ διαζυγίου εἰς βᾶρος τοῦ ἐγκαταλείψαντος αὐτὴν συζύγου (ἄρθρ. 1441 ἢ 1442 Ἀστ. Κ.) ἢ ἐνδεχομένως πρὸς δικαστικὴν ἀναγνώρισιν ἐξωγάμου τέκνου (ἄρθρ. 1540 Ἀστ. Κ.).— Δὲν εἶναι δὲ καθόλου ἄπορον, ὅτι ἡ μὴ διεκδίκησις τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐγκαταλειφθείσης, λόγῳ ἀντικειμενικῆς ἀδυναμίας, εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχη μέγιστον ἀντίκτυπον ἐπὶ τὴν ἀντικοινωνικὴν συμπεριφορὰν οὐ μόνον τῆς ἐγκαταλειφθείσης, ἀλλὰ, ὅπερ μᾶς ἐνδιαφέρει ἰδιαιτέρως, ἐπὶ τὴν ἀντικοινωνικὴν συμπεριφορὰν τοῦ μέλλοντος νὰ γεννηθῇ τέκνου τῆς.

2) **Ἡ παραβίασις τῆς πρὸς διατροφήν ὑποχρέωσως.**— Κατὰ τὸ ἄρθρ. 358 τοῦ Π. Κ. «ὁ κακοβούλως παραβιάζων τὴν ἐκ τοῦ νόμου ἐπιβεβλημένην καὶ ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ, ἔστω καὶ προσωρινῶς, ἀνεγνωρισμένην ὑποχρέωσιν αὐτοῦ πρὸς διατροφήν, εἰς τρόπον ὥστε ὁ εἰς τοιαύτην δικαιούμενος περιέστη

εἰς στέρησιν ἢ ἠναγκάσθῃ νὰ δεχθῇ τὴν βοήθειαν ἄλλων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν». Εἶναι γνωστὸν πόσον δύσκολος εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ὑπερόχου διατάξεως ταύτης ἐν τῇ πράξει, ἰδίᾳ λόγῳ τοῦ δυσσποδείκτου τῆς «κακοβούλου προθέσεως» τοῦ δράστου.

Γνωστὸν ἐπίσης τυγχάνει πόσον δύσκολον εἶναι εἴτε εἰς τὴν δικαιουμένην διατροφῆς μητέρα μετὰ τέκνων εἴτε εἰς τὸν ἐπίτροπον ἢ κηδεμόνα ἀνηλίκου νὰ παρακολουθήσωσιν ἐκ τοῦ σύγγενος τὸν ὑπόχρεον πρὸς διατροφήν καὶ νὰ ἀποδείξωσιν ἀνά πᾶσαν στιγμὴν τὰ περιουσιακὰ αὐτοῦ στοιχεία, ὅπως ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου συναχθῇ ἡ κακόβουλος πρόθεσις τοῦ δράστου. Περιττὸν δὲ νὰ τοισθῇ ὁ μέγιστος κίνδυνος ἀντικοινωνικῆς συμπεριφορᾶς μητρὸς καὶ τέκνων ἐξ αἰτίας τῆς παραβιάσεως τῆς πρὸς διατροφήν ὑποχρέωσως. Ἴδου καὶ ἕτερον ἐπιτακτικὸν κοινωνικὸν καθῆκον τῆς ἑταιρείας προστασίας ἀνηλίκων, ὅπως βοηθήσῃ τὴν κακοβούλως ἐγκαταλειφθεῖσαν μητέρα μετὰ τέκνου ἢ τὰ ἐγκαταλειφθέντα τέκνα λόγῳ παραβιάσεως τῆς πρὸς διατροφήν ὑποχρέωσως εἰς τὸν ἀγῶνα ἐπιβιώσεώς των.

3) **Ἡ παραμέλησις τῆς ἐποπτείας ἀνηλίκου.**— Κατὰ τὸ ἄρθ. 360 § 1 τοῦ Π. Κ. ὅστις, έχων ὑποχρέωσιν ἐποπτείας ἀνηλίκου νεωτέρου τῶν 17 ἐτῶν, παραλείπει νὰ παρεμποδίσῃ τοῦτον ἀπὸ τῆς τελέσεως ἀξιοποίνου πράξεως ἢ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιδίδεται εἰς τὴν πορνείαν τιμωρεῖται, ἐὰν δὲν συντρέχῃ περίπτωσις βαρυτέρας τιμωρίας κατ' ἄλλην διάταξιν, διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους. Κατὰ τὴν § 2 τοῦ ἰδίου ἄρθρου τιμωρεῖται καὶ ὁ ἀμελείας γενόμενος ὑπαίτιος παραμελήσεως ἐποπτείας ἀνηλίκου διὰ φυλακίσεως μέχρις τριῶν μηνῶν. Κατὰ δὲ τὴν § 3 τοῦ ἰδίου ἄρθρου ἡ ποινὴ ἐπιτείνεται ἐπὶ δολίᾳ παραμελήσεως εἰς φυλάκισιν μέχρι δύο ἐτῶν καὶ ἐπὶ ἐξ ἀμελείας μέχρι ἐξ μηνῶν, ἐὰν ὑπαίτιος τῆς παραλείψεως ἐγένοντο γονεῖς, ἐπίτροποι ἢ κηδεμόνες ὑπὸ τὴν ὑπεύθυνον ἐπιμέλειαν τῶν ὁποίων εἶχε τεθῆ κατὰ τὸ ἄρθρ. 122 (ἀναμορφωτικὸν μέτρον) ὁ ἀνήλικος. Κατὰ τὴν § 4 τέλος τοῦ ἰδίου ἄρθρου τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἀπαλλάξῃ πάσης ποινῆς τὸν ὑπαίτιον δολίᾳ ἢ ἐξ ἀμελείας παραμελήσεως τῆς ἐποπτείας, ἐὰν ἡ ὑπὸ τοῦ ἀνηλίκου τελεσθεῖσα πράξις εἶναι πταισμα.

Ἐν προκειμένῳ εἶναι πασιφανές, ὅτι αἱ ἑταιρεῖαι προστασίας ἀνηλίκων ἔχουσιν ἐπιτακτικὸν καθῆκον, ὅπως παρακολουθῶσι καὶ διαπιστώνωσι τὰ εἰς βᾶρος ἀνηλίκων τελούμενα ἀδικήματα τῆς παραμελήσεως τῆς ἐποπτείας ἀνηλίκων, ἰδίᾳ δὲ ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραμέλησιν τὴν σχετιζομένην μὲ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἀναμορφωτικοῦ μέτρου εἰς τὸν ἐπικίνδυνον ἀνήλικον, τῆς θέσεως δηλονότι αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ὑπεύθυνον ἐπιμέλειαν γονέων, ἐπιτρόπων ἢ κηδεμόνων (ἄρθρ. 122 Π. Κ.).

4) **Ἡ ἀκουσία ἢ ἐκουσία ἀπαγωγή** (ἄρθρ. 327, 328 καὶ 329 Π. Κ.)—Ἡ μεσολάβησις εἰς τὰς προκειμένας περιπτώσεις τῶν ἑταιρειῶν προστασίας ἀνηλίκων δυνατὸν νὰ ἀποβῇ λίαν συντελεστικὴ, οὕτως ὥστε τὰ ὑφιστάμενα ταῦτα ἐγκλήματα ἐξαφανισθῶσι διὰ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου πρὸς γενικὴν ἱκανοποίησιν ὄλων τῶν ἐν αὐτοῖς δρώντων προσώπων, δεδομένου ὅτι συνήθως πρόκειται περὶ ἀνηλίκων, τουλάχιστον ὡς πρὸς τὸ ἐν μέρος, εἰς τὰ ἄνω ἐγκλήματα.

5) "Όλα τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν ἡθῶν (ἄρθρ. 336 ἐπ. Π.Κ.), τῶν ὁποίων θύμα εἶναι ὁ ἀνήλικος, ὡς ὁ βιασμός, ἡ κατάχρησις ἀνηλίκου εἰς ἀσέλγειαν, ἡ αἰμομιξία, ἡ διευκόλυνσις ἀλλοτρίας ἀκολασίας, ἡ μαστροπεία καὶ ἡ σωματεμπορία. Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι αἱ ἔταιρειαι προστασίας ἀνηλίκων ἐν προκειμένῳ δύνανται νὰ προσφέρωσιν ὑψίστας ὑπηρεσίας εἰς τὴν προστασίαν τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας, ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὰ κοράσια. Ἡ παραμυθία, ἡ νοουθεσία, ἡ συμπάραστασις, ἡ ἀλλαγὴ περιβάλλοντος κλπ. δυνατὸν νὰ σώσωσι πολλὰς ὑπάρξεις ἀπὸ τὸν κατήφορον, εἰς τὸν ὁποῖον ἦθελον ἄλλως εὐκόλως ἐξολισθήσει.

6) Ἡ παραμέλησις ἀποτροπῆς ἀπὸ ἐπαιτείας ἢ ἀλητείας (ἄρθρ. 409 Π.Κ.)—Κατὰ τὴν ὡς ἄνω διάταξιν «τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς: α) ὅστις ἐξωθεῖ πρὸς ἐπαιτείαν ἢ παραλείπει νὰ παρεμποδίσῃ ἀπὸ ταύτης ἢ ἀπὸ τῆς ἀλητείας πρόσωπα τελοῦντα ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ ἢ πρόσωπα τελοῦντα εἰς σχέσιν ἐξαρτήσεως ἀπ' αὐτοῦ, β) ὅστις παραδίδει ἢ προμηθεύει εἰς ἄλλους πρόσωπα ἡλικίας κάτω τῶν 17 ἐτῶν...ὅπως προκαλῶσι διὰ τοῦ νεαροῦ τῆς ἡλικίας των τὸν οἰκτον ἢ τὴν περιέργειαν τοῦ κοινοῦ πρὸς ἴδιον ἢ ἀλλότριον χρηματισμόν».—Ἀσφαλῶς οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἔταιρειῶν προστασίας ἀνηλίκων ἐν προκειμένῳ, ὅπως διὰ θετικῆς προστατευτικῆς ἐπεμβάσεως ἀπαλλάξῃ πλήρως τὰ παιδιὰ - θύματα ἀπὸ τοὺς ὄνυχας ἀσυνειδήτων ἀτόμων!

7) Ἄλλα ἀδικήματα εἰς βάρος ἀνηλίκων, προκύπτοντα ἐκ παραβάσεων προστατευτικῶν διατάξεων τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας:

α) Παραβάσεις τῆς εἰδικῆς νομοθεσίας πρὸς προστασίαν τῆς υγείας τῶν ἐργαζομένων ἀνηλίκων. Ἡ ἑλληνικὴ νομοθεσία σύμφωνος πρὸς τὴν διεθνῶς σημειωθεῖσαν κίνησιν τῆς προστασίας τῶν ἐργαζομένων ἀνηλίκων ἤρχισεν ἤδη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1912 (ν. ΔΚΘ) νὰ λαμβάνῃ διάφορα μέτρα πρὸς προστασίαν τῆς υγείας, τῆς σωματικῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς μορφώσεως τῶν ἐργαζομένων ἀνηλίκων. Ἐνεκα τούτου ἀπαγορεύεται ἡ νυκτερινὴ ἐργασία τῶν ἀνηλίκων, ἡ ἐργασία αὐτῶν εἰς ὠρισμένα ἐπαγγέλματα, ἡ ἐργασία παιδῶν κάτω τοῦ 12^{ου} ἢ 14^{ου} ἔτους τῆς ἡλικίας των κτλ., ἐπιβάλλεται διακοπὴ πρὸς ἀνάπαυσιν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἡμερησίας καὶ ἐβδομαδιαίας ἐργασίας καὶ λαμβάνονται πλεῖστα ὅσα μέτρα πρὸς προστασίαν τῆς υγείας, τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος αὐτῶν.

Δυστυχῶς αἱ παραβάσεις τῶν ὡς ἄνω προστατευτικῶν διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν προστασίαν τῶν ἐργαζομένων παιδῶν καὶ ἐφήβων εἶναι τόσον πολλαὶ ὥστε ἀποτελοῦσι τὸν κανόνα καὶ κατὰ συνέπειαν ἢ ὑπ' αὐτῶν ἐπιδιωκομένη προστασία ἀπέβη σκιώδης. Τοῦτο δὲ ὀφείλεται εἰς τὴν χλιαρὰν διώξιν τῶν παραβατῶν, εἴτε λόγῳ ἀνεπαρκείας τῶν ἐντεταλμένων πρὸς διώξιν τῶν ἐν λόγῳ ἀδικημάτων εἰς βάρος τῶν ἀνηλίκων, εἴτε λόγῳ τῆς ἐνδημικῆς πλέον καταστάσεως ὑπαπασχολήσεως ἰδίᾳ ἐν τῇ βιοτεχνίᾳ καὶ τῇ βιομηχανίᾳ καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπερπροσφορᾶς ἐργατικῶν χειρῶν, ἔνεκα καὶ τῶν περιορισμένων μέτρων τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας ἐν προκειμένῳ. Πλὴν ὁμως, δέον νὰ καυτηριασθῇ καὶ ἡ νοοτροπία πλείστων ὄσων ἐργοδοτῶν παρ' ἡμῖν, ἥτις εἶναι ἀναχρονιστικὴ καὶ σύμφωνος πρὸς τὴν τῆς πα-

ρφημένης ἐποχῆς τοῦ ὑπερκαπιταλισμοῦ καὶ δὲν κατώρθωσε νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τὰς νεωτέρας ἀντιλήψεις. Οἱ πλείστοι τῶν ἐργοδοτῶν δὲν κατώρθωσαν εἰσέτι νὰ κατανοήσωσιν, ὅτι ὅσον εὐνοϊκότεραι εἶναι αἱ συνθήκαι ἐργασίας τῶν ἐργαζομένων, ἐπὶ τοσοῦτον ἀποδοτικότερα καθίσταται καὶ ἡ ἐργασία αὐτῶν.

Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἀνωτέρω θὰ ἀναφέρωμεν ὡς παράδειγμα ἐν χαρακτηριστικὸν γεγονός ἐκ τῆς πείρας τῆς ἔταιρειας προστασίας ἀνηλίκων Θεσσαλονίκης. Πρὸ τριετίας περίπου περιῆλθεν εἰς γνῶσιν τῆς ἔταιρειας τὸ γεγονός, ὅτι ἀνήλικοι καὶ μάλιστα μεταξύ αὐτῶν καὶ παῖδες εἰργάζοντο ὑπὸ ἀνθυγιεινοτάτας συνθήκας εἰς ἀπηγορευμένας εἰς ἀνηλίκους ἐργασίας, δηλαδὴ εἰργάζοντο ἐντὸς ὑπογείων κακῶς ἀεριζομένων καὶ ὑγρῶν εἰς κατασκευὴν κατόπτρων. Ἡ ἔταιρεία ἐπενέβη διὰ τοῦ τότε ἀντιπροέδρου αὐτῆς εἰσαγγελέως κ. Μουστάκη. Τὸ περίεργον δὲ ἦτο, ὅτι ἐθροβήθησαν οὐχὶ τόσον οἱ ὑπεύθυνοι ἐργοδοταί, ἀλλὰ οἱ γονεῖς τῶν ἐργαζομένων ἀνηλίκων καὶ ἐξελιπάρουν νὰ ἀπόσχωμεν πάσης διώξεως τῶν ἐργοδοτῶν, διότι τὰ παιδιὰ των «θὰ ἔχαναν τὴν δουλειά» των καὶ ἦτο δύσκολον, ἂν μὴ ἀδύνατον, νὰ ἐξεύρωσιν ἄλλην. Πολλοὺς ἐκ τῶν ἀνηλίκων προσεπαθήσαμεν νὰ τοὺς τοποθετήσωμεν εἰς ἄλλας ἐργασίας, οἱ δὲ ἐργοδοταὶ κατέβαλον ἰδιαίτην δραστηριότητα πρὸς καλλιτέρευσιν τῶν ὄρων ἐργασίας.

Ἡ παράλληλος δρᾶσις τῶν ἔταιρειῶν προστασίας ἀνηλίκων μετὰ τῶν λοιπῶν κρατικῶν ὀργάνων, ἰδίᾳ τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας, δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐφαρμογὴν ὅλων τῶν εὐεργετικῶν προστατευτικῶν διατάξεων τῶν ἐργαζομένων ἀνηλίκων, αἵτινες ἐγγυῶνται τὴν υγιᾶ κοινωνικὴν ἐξέλιξιν αὐτῶν.

β) Παραβάσεις τῆς εἰδικῆς νομοθεσίας πρὸς προστασίαν τῶν ἀνηλίκων ἐκ τῆς φθοροποιοῦ τέχνης, τοῦ τύπου καὶ ἰδίᾳ ἐκ τοῦ φθοροποιοῦ κινηματογράφου. Ἄς περιορισθῶμεν ἐν προκειμένῳ μόνον εἰς τὸν φθοροποιὸν κινηματογράφον, διότι, ὡς γνωστὸν, ὁ κινηματογράφος κατέστη ἀληθῆς κοινωνικὴ μάστιξ, ἰδίᾳ ὅταν διὰ λόγους θησαυρισμοῦ, παρουσιάζει ἔργα, ἱκανοποιῶντα κατωτέρως προτιμήσεις ἢ διεγείροντα πρωτόγονα ἐνστικτα. Πόσοι ἀνήλικοι ἐπηρεαζόμενοι ἀπὸ κακῆς ποιότητος κινηματογραφικὰ ἔργα δὲν ἔνοιωσαν μέσα τους τὴν ἔντονον ἐπιθυμίαν νὰ μιμηθῶσι τὰ ὅσα εἶδον διαδραματιζόμενα εἰς τὴν ὀθόνην. Πόσοι ἀνήλικοι ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν διαφόρων περιπετειῶδων ταινιῶν δὲν ἐγκαταλείπουσι τὸ σπῆτι των καὶ τὴν οἰκογένειάν των διὰ περιπετειῶδη καὶ ἀληθικὸν βίον· ἀλλὰ καὶ πόσοι ἀνήλικοι δὲν παρασύρονται μέχρι τοῦ σημείου τῆς ἀπομιμήσεως τῆς δράσεως διαφόρων συμμοριῶν ἢ τῆς διαπράξεως ἀπαισιῶν ἐγκλημάτων, ἅτινα εἶδον ἐκτυλισσόμενα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των κατὰ τὴν παρακολούθησιν κινηματογραφικοῦ τινος ἔργου. Ἐκτὸς τούτου καὶ ὁ πυρετός, ὅστις κατέχει τοὺς ἀνηλίκους πρὸς παρακολούθησιν, εἰ δυνατόν, ὅλων τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν τῆς ἐβδομάδος, ὀδηγεῖ αὐτοὺς πολλὰκις εἰς τὸν κρημνὸν τῆς ἀποκτήσεως τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου δι' ἀτίμων καὶ ἀθεμίτων μέσων, ἅτινα ἀσφαλῶς ἀποτελοῦσι τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἀντικοινωνικῆς καὶ ἐγκληματικῆς σταδιοδρομίας των. Τέλος δὲ καὶ ἡ διὰ παρακολούθησεως τοῦ κινηματογράφου δημιουργουμένη ἐπιθυμία τῆς εἰς τὰ κινηματογραφικὰ ἔργα παρουσιαζομένης χλιδῆς εἰς ἀμφίεσιν καὶ

τά τοιαύτα, θραύει εις τὴν κορασίδα τὴν τροχοπέδην τῆς γενετησίου ἠθικῆς καὶ δημιουργεῖ εις αὐτὴν τὴν ψευδαίσθησιν, ὅτι εὐρίσκεται εις τὴν ὁδὸν τὴν ὀδηγοῦσαν εις τὸ μεγαλεῖον τῆς τάδε ἠθοποιου, ἐνῶ τοῦτο ἀποτελεῖ συνήθησιν τὴν ἀφειρητὴν πολλῶν δεινῶν καὶ τὴν αἰτίαν ἐπεὶ τῆς μετέπειτα αὐτοκτονίας, εἴτε τοῦ ἐκπεσμοῦ τῆς εις τὸν κοινωνικὸν βόρβορον τῆς πορνείας.

Ἐνεκα τῶν ἀνωτέρω λόγων ἐθεσπίσθησαν διεθνῶς διάφοροι προστατευτικαὶ διατάξεις τῶν ἀνηλίκων ἐκ τοῦ φθοροποιοῦ κινηματογράφου. Οὕτω καὶ παρ' ἡμῖν διὰ τοῦ Ν. 4767/1930 τεθέντος ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ Δ. τῆς 17/7/1931 εἰσῆχθη ὁ προληπτικὸς ἔλεγχος τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ χαρακτηρίζη ταινίας ὡς ἀκαταλλήλους δι' ἀνηλίκους μὴ συμπληρώσαντας τὸ 14^{ον} ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ταινία ἀστυνομικοῦ περιεχομένου ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει κρίνονται κατάλληλοι δι' ἀνηλίκους συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 6 ἀν. ν. 445 καὶ ἄρθρ. 2 ἀν. ν. 995. Συνεπῶς ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἢ εις δημοσίους κινηματογράφους εἰσοδος ἀνηλίκων κάτω τῶν 14^{ων} ἐτῶν, ἐκτὸς τῆς παραστάσεως ταινιῶν κριτικῶν καταλλήλων δι' ἀνηλίκους (ἄρθρ. 9 ἀν. ν. 445). Κοινὸν δὲ μυστικὸν εἶναι ὅτι αἱ ἐν λόγῳ διατάξεις παραβιάζονται καθημερινῶς καὶ κατὰ χιλιάδας. Τοῦτο διαπιστώνει καὶ ὁ Γαρδίκας (Ἐγκληματολογία τ. Α. 1948, σ. 341): «δυστυχῶς ὅμως ἐν τῇ πράξει οὐδόλως ἐφαρμόζεται ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη τοῦ νόμου, μάλιστα δὲ λόγῳ ἐλλείψεως ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων». Νομίζομεν, ὅτι ἡ ἀσυδοσία τῶν κινηματογραφικῶν ἐπιχειρήσεων δὲν ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εις τὴν ἔλλειψιν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, ἀλλὰ καὶ εις τὴν χλιαρὰν δίωξιν καὶ μὴ παραδειγματικὴν τιμωρίαν ἐνίων κινηματογραφικῶν ἐπιχειρηματιῶν, ἧτις ἄλλως ἀσφαλῶς ἤθελεν ἀσκήση γενικὴν προληπτικὴν ἐπίδρασιν. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ἄρα ὅτι αἱ ἐταιρεῖαι προστασίας ἀνηλίκων ἔχουσι καθῆκον, ὅπως ἐνισχύσωσι τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς ἐν προκειμένῳ.

* * *

Νομίζομεν ὅτι ἐσκιαγραφῆθη ἀρκούντως ἀνωτέρω ὁ τομεὺς δράσεως τῶν ἐταιρειῶν προστασίας ἀνηλίκων σχετικῶς πρὸς τὴν διαπίστωσιν ἀδικημάτων τελοῦμένων εις βάρους τῶν ἀνηλίκων. Γεννῶνται ὅμως τὰ ἐξῆς ἐρωτήματα καὶ δὴ πρῶτον τίνι τρόπῳ θὰ ἐπιτευχθῇ ἐν προκειμένῳ ἡ συνεργασία τῶν ἐταιρειῶν προστασίας ἀνηλίκων μετὰ τῶν λοιπῶν κρατικῶν ὀργάνων τῶν τεταγμένων εις τὴν δίωξιν τῶν ἀδικημάτων τούτων καὶ δεύτερον τίνι τρόπῳ θὰ ἐπιτύχωσιν αἱ ἐταιρεῖαι τὸ ὑπέροχον βεβαίως κοινωνικόν, ἀλλὰ λίαν ἐπαχθὲς δι' αὐτάς, ἔργον.

Ἦς πρὸς τὸ πρῶτον ἐρώτημα τῆς συνεργασίας φρονοῦμεν, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο χρήζει νομοθετικῆς ρυθμίσεως διὰ τῆς θεσπίσεως διατάξεως τινος ὀριζούσης, ὅτι αἱ ἐταιρεῖαι προστασίας ἀνηλίκων συνεργάζονται μετὰ τῶν καταδικτικῶν ἀρχῶν, ὧν ἔργον εἶναι ἡ διαπίστωσις καὶ δίωξις τῶν ἀδικημάτων εις βάρους ἀνηλίκων. Οὕτω προσδίδεται κύρος εις τὰς ἐταιρεῖας προστασίας ἀνηλίκων καὶ δὲν δύναται ἡ παρέμβασις αὐτῶν νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀνάμιξις εις ἔργον ἀνήκον κατὰ κύριον λόγον εις ἄλλα κρατικὰ ὄργανα. Ὅθεν εἶναι ἀπαραίτητος ἡ νομιμοποίησις τῶν ἐταιρειῶν ἐν προκειμένῳ.

Εἰς τὸ δεύτερον ἐρώτημα, δηλαδὴ τίνι τρόπῳ θὰ ἐπιτύχουν τὸν σκοπὸν τούτων αἱ ἐταιρεῖαι, ἢ ἀπάντησις δὲν εἶναι καὶ τόσον εὐκόλος, διότι δὲν διαθέτουσι ἱκανὸν ἀριθμὸν εἰδικῶν ὑπαλλήλων, ὡς ἐπιμελητῶν, εις οὓς θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιφορτισθῇ καὶ τὸ καθῆκον τοῦτο, ἐφ' ὅσον τὸ ὑπὸ τῆς ἐταιρείας προστασίας ἀνηλίκων Θεσσαλονίκης ἔργον ἐπιτελεῖται ὑπὸ ἐθελοντικῶς τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν προσφερόντων ἀσκουμένων δικηγόρων ἢ νεαρῶν δικηγόρων ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ἄλλὰ καὶ ὅσον μεγαλύτερος καὶ ἂν ἦτο ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιμελητῶν, πάλιν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐργασθῇ ἀρτίως ἢ ἐπαγρύνησις καὶ διαπίστωσις τῶν ἐν λόγῳ ἀδικημάτων, διότι τοῦτο προϋποθέτει εἰδικὴν κατὰ τοπικοὺς τομεῖς ὀργάνωσιν ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς τοπικῆς ἀρμοδιότητος μιᾶς ἐταιρείας προστασίας ἀνηλίκων. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δυνατὸν νὰ ἔλθωσιν ἄρωγοὶ καὶ νὰ προσφέρωσι πολυτίμους ὑπηρεσίας ὁ προσκοπισμὸς καὶ τὰ κατηχητικὰ σχολεῖα ἢ ἄλλαι παρεμφερεῖς ὀργανώσεις. Δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἄριστα τὰ μεγαλύτερα παιδιά, ἅτινα ἀνήκουσιν εις τὸν προσκοπισμὸν, ἢ παρεμφερεῖς ὀργανώσεις, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν ὀρισμένων μελῶν τῆς ἐταιρείας, οὕτως ὥστε ὀργανούμενα ταῦτα κατὰ συνοικίας δυνατὸν νὰ ἀποτελέσωσι ἕνα πυκνὸν δίκτυον, ἐκ τοῦ ὁποῦ δυσκόλως θὰ δυνηθῇ νὰ διαφύγη οἰονδήποτε ἀδικημα κατὰ τῶν ἀνηλίκων.

Ἄλλὰ καὶ οἱ φοιτηταί, οἵτινες ἐπανειλημμένως ἐπέδειξαν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον διὰ κοινωνικῆς σημασίας ζητήματα, ὡς οἱ φοιτηταί τῆς νομικῆς, ἰδίᾳ οἱ τριτοεῖς καὶ τεταρτοεῖς κατὰ τοὺς ὑπὸ τῆς ἐταιρείας προστασίας ἀνηλίκων ἐνεργουμένους ἐράνους, δύναται ἢ μᾶλλον ἐπιβάλλεται, ὅπως ἀσχολοῦνται καὶ μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν ἐγκλημάτων εις βάρους ἀνηλίκων, ἵνα ὀλοκληρώσωσιν οὕτω τὴν προσωπικότητά των.

Ἦς σημειωθῇ τέλος, ὅτι παρόμοιον ἔργον οὐ μόνον δὲν ἀντιβαίνει πρὸς τοὺς κανόνας τῆς ἀξιοπρεπείας, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας καλλιιεργεῖ τὸ κοινωνικὸν συναίσθημα τῶν νέων μας, καὶ ἀνυποῖ αὐτοὺς εις πραγματικὸς πολίτας, ὥστε ὡς ἐν σῶμα «συνπάσχειν καὶ συναλγεῖν ἀλλήλοις», ὡς εἶπεν ὁ Πλούταρχος.

ΣΟΛΩΝΟΣ ΒΕΡΑ

Πρέπει να είμεθα υπερήφανοι για τους φοιτητές μας, γιατί μπορούμε να πούμε σήμερα πώς έχουν ανατροφή. Όλοι οι φοιτητές και οι φοιτήτριές μας δείχνουν ιδιαίτερο σεβασμό και κατανόηση και παρακολουθούν με ενδιαφέρον τα μαθήματά μας.

Πέρασε πια οριστικά η παλιά εποχή, που γύριζαν οι φοιτητές με τη μαγούρα στο χέρι και σε μερικές περιπτώσεις μας έδιναν δείγματα κάποιου κουτσαβακισμού. Ας πούμε πώς ήταν τότε ζωηρούτσικοι, κάπως περισσότερο από ό,τι πρέπει.

Το θάρρος το έχουν και τώρα οι φοιτητές μας, το δείχνουν σε κάθε πατριωτική εκδήλωση. Μήπως έλειψαν οι διαμαρτυρίες των για την αδικία που γίνεται στην Κύπρο;

Μου φαίνεται πώς στην εποχή μας ή αΰξησης των φοιτητριών στα πανεπιστήμιά μας έκανε το καλό να πολιτισθούμε κάπως περισσότερο και να εκδηλώσουν τ' άγρια κάποια προδιάθεση ευγενείας και ιπποτικότητας απέναντι στα κορίτσια με την αναγνώριση της ισότητας των δύο φύλων.

Σήμερα φοιτητάι και φοιτήτριες ξαίρουν το καθήκοντά των, ξαίρουν τι περιμένουν απ' αυτούς οι καθηγηταί των. Γιατί επί τέλους τι ζητούν οι καθηγηταί; Να είναι οι φοιτηταί τακτικοί στα μαθήματα, να μη λείπουν από τις ασκήσεις και να μελετούν. Επιθυμούν επίσης οι καθηγηταί, να είναι οι φοιτηταί ευγενείς όχι μόνο απέναντι των καθηγητών των, αλλά και μεταξύ των. Δεν πιστεύω λοιπόν να είναι πολύ μεγάλες μήτε δύσκολες να εκπληρωθούν αυτές οι απαιτήσεις των καθηγητών, που δεν έχουν άλλο σκοπό παρά το καλό των φοιτητών.

Τα καθήκοντα όμως των φοιτητών δημιουργούν βέβαια και δικαιώματα, που δεν πρέπει να τα λησμονούμε και μεις οι καθηγηταί. Γιατί είναι δικαίωμα του κάθε φοιτητού να θέλει να του φέρεται επίσης ο καθηγητής με ευγένεια και με αγάπη, αφού κάθε φοιτητής είναι φυσικά και πνευματικός υιός κάποιου καθηγητού. Είναι ακόμη δικαίωμα του φοιτητού να θέλη να αποκτήσει μια πραγματική ωφέ-

λεια από την εκπαίδευσί του, αφού ίσα ίσα ο σκοπός, που μπήκε στο Πανεπιστήμιο, είναι να γίνει κάτοχος γνώσεων, που του χρειάζονται για να βγῆ καλός επιστήμων.

Αυτό άλλως τε αποτελεί και την επιθυμία του κάθε καθηγητού, που θέλει να δημιουργήσει ένα φυτώριον νέων επιστημόνων για να συνεχίσουν όλη εκείνη την εργασία, της οποίας έβαλε τα θεμέλια ή την οποία συνέχισε με κάποια τελειοποίησης έπειτα από τον προκατόχο της έδρας του.

Δεν πρέπει να ξεχνῶ ο καθηγητής, πώς υπήρξε κι αυτός κάποτε φοιτητής και είχε τις ίδιες επιθυμίες, που έχουν και οι σημερινοί φοιτηταί. Έτσι με τη μελέτη και την καθημερινή προσπάθεια κατορθώσε ν' ανεβῆ τις διάφορες βαθμίδες της Ακαδημαϊκής σταδιοδρομίας. Χρειάσθηκε βέβαια αρκετός καιρός για να φθάσει εκεί που τόσο επιθυμούσε. Χρειάσθηκε πολλές φορές αγώνας μεγάλος με τις συχνές του απογοητεύσεις, αλλά βοήθη κάποτε και κάποιον να τον καταλάβη και να τον βοηθήση.

Γι' αυτό ο καθένας μας δεν μπορεί παρά να θελήση να υποστηρίξη εκείνον που, με τη μελέτη του και την ακούραστη προσπάθειά του για την επιστημονική έρευνα, προκαλεί τη συμπάθεια και την αγάπη μας.

Ο έπιμελής φοιτητής θαυμάζει τον καθηγητή του, τον βλέπει τόσο υψηλά, και δεν έχει άλλη επιθυμία παρά πώς να κατορθώσει να τον μιμηθῆ. Είναι ευγενική αμίλλα να προσπαθῆ όπως να γίνει καλύτερος από τον άλλο, για να επιτύχη.

Θυμάμαι κι' ἐγὼ τὰ όνειρά μου, όταν ἤμουν φοιτητής και τόν αγώνα μου πώς να φανῶ καλύτερος. Κι' όμως. Πόσο θά έδυνα τώρα να ξαναγυρίσω πίσω και να γίνω πάλι φοιτητής! Δυστυχώς δεν αναγνωρίζει κανείς πρὸς τὴν εὐτυχία του τόν καιρό που τὴν έχει.

Σεις οι φοιτηταί αποτελεῖτε τὸ καλύτερο μέλλον τῆς πατρίδος μας, από σας θά εξαρτηθῆ ἡ επιστημονική πρόοδος του

ΕΥΑΓΓ. Ι. ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ

Ένα τυχαίο γεγονός μου έδωσε την ευκαιρίαν να μελετήσω την θέσιν εις την όποιαν εύρίσκονται οι σημερινοί φοιτηταί εν συγκρίσει με τους φοιτητές της προπολεμικής περιόδου. Οι φοιτηταί της καλής εκείνης εποχής θεωρούνται από τον περισσότερον κόσμον ως ιδανικοί, διότι είναι εις την φύσιν των ανθρώπων, να ώραιοποιουν τὸ παρελθόν, τούναντίον δὲ νὰ κρίνουν ἀσχημὰ τὸ παρόν. Από την σύγκρισιν αὐτήν οι σημερινοί φοιτηταί βγαίνουν ἀδικημένοι και συχνά άνθρωποι οι όποιοι κατέχουν αξιολόγους δημοσίας θέσεις κατηγοροῦν τους φοιτητές διότι δεν έχουν ούτε όντότητα αλλά ούτε και συνοχήν.

Βεβαίως οι άνθρωποι που μας κατηγοροῦν έχουν κάποιο δίκαιον, αλλά θά πρέπει κανείς συγκρίνοντας τους φοιτητές των δύο αὐτῶν εποχῶν να λάβη υπ' όψιν του και τὸ διάστημα που έμμεσαλάβησεν από την προπολεμικὴν περίοδον μέχρι σημερον, τὸ όποιον διὰ την σπουδάζουσα νεολαίαν υπήρξεν ολέθριον.

Κανείς όμως δεν μπορεί να ἀρνηθῆ ότι οι σημερινοί φοιτηταί είναι νέοι με δύναιμιν και ζωτικότητα, σε βαθμόν πολὺ ἀνεπτυγμένον από των παλαιῶν φοιτητῶν, και είναι εις θέσιν να δείξουν την δύναιμιν των όταν πρόκειται να επιτύχουν κάτι καλό, κάτι που θά ωφελήσῃ τὸ σύνολον, την κοινωνίαν ολόκληρη. Ας μὴν ξεχνούμε πώς αἴτημα τῆς φοιτητικῆς νεολαίας είναι να εκδηλώσῃ με τρόπον αξιοπρεπῆ και χαρούμενον τὴ δραστηριότητά της. Και θά τὸ δείξουν αὐτοί οι φοιτηταί όταν

τόπου μας. Οι καθηγηταί αποτελοῦμε τις παλιές βάσεις, που θά μπορούσε να στηριχθῆτε, αν ἡ προσπάθεια που κάναμε έφερε κάποιο αποτέλεσμα. Το μέλλον είναι δικό σας' από μας όσοι γεράσαμε βαίνομε γρήγορα πρὸς τὸ δρόμο του χαμού' θά ἤμεθα εὐτυχεῖς αν κατορθώσαμε να βάλουμε κάποιο λιθάρι, που να τὸ βοηθε και σεῖς για να στηρίξετε τὸ δικό σας οικόδομμα.

πρόκειται να χρησιμοποιηθῶν εύτετρα. Πολλοί είναι εκείνοι που έπιμένουν ότι τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης δεν έχει ἀποκτήσει ακόμη έναν ιδιόκον του τύπον φοιτητού, καθώς συμβαίνει με τους φοιτητές πολλῶν ξένων πανεπιστημίων.

Πράγματι, οι φοιτηταί του Πανεπιστημίου μας ένεφανίζοντο μέχρι χθές σαν μεγάλοι έπιμελείς μαθηταί και ζούσαν σε ἀπομόνωσιν χωρίς καμίαν ιδιαίτεραν εμφάνισιν ομαδικότητος, ίσως διότι έμωχθούσαν νυχθημερόν επάνω εις τὰ βιβλία των για να καλύψουν τὰ κενά που άφησε εις την παιδειαν ἡ κατοχή, ίσως διότι έτυχε να είναι ο τύπος των τέτοιος ώστε να προτιμῶ την ἀπομόνωσιν. Πάντως και εις τὰς ολίγας των εκδηλώσεις οι φοιτηταί ἦσαν συγκαταμένοι και διατακτικοί.

Τὸν τελευταίον όμως καιρόν οι φοιτηταί έδειξαν ότι υπάρχουν, ότι μπορούν να δημιουργήσουν μιὰ χωριστὴ φοιτητικὴ κίνησιν και να διακριθῶν και σε άλλους τομείς, πλην των μαθημάτων των. Δεν θά πρέπει να παραγνωρίζεται τὸ γεγονός πὸς οι φοιτηταί επρωτοστάτησαν εις την κίνησιν διὰ την ένωσιν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς μητρῆς Ἑλλάδος και πὸς τὰ κατὰ ποικίλον τρόπον σχολιασθέντα «φοιτητικά του Δεκεμβρίου» είχαν μεγάλην ἀπήχησιν αφού αἱ εἰκόνες των προβλήθησαν εις την Ἄμερικὴν, ακόμη και εις την τηλεόρασιν και οι κύκλοι τῆς Ἐθναρχίας ἀεγνώρισαν την αξίαν των εκδηλώσεων. Με τὰς εθνικὰς αὐτὰς εκδηλώσεις τῆς, ἡ φοιτητικῆς νεολαία κατέλαβε την πρωτοπορείαν τῆς εθνικῆς αγωνιστικότητος και ἀγαπήθηκε ιδιαίτερα από τὸ Πανελλήνιον.

Έτσι οι φοιτηταί, παραλλήλως πρὸς την μελέτην των, άρχισαν να λαμβάνουν ενεργὸν μέρος εις την ζωὴν του τόπου μας και να γίνονται ένας παράγων με όντότητα και ἀριτιότητα, ώστε να αποτελοῦν τὸ καύχημα τῆς πόλεως.

Σήμερα οι φοιτηταί του Πανεπιστημίου μας έχουν να επιδείξουν εκδηλώσεις σε όλους τους τομείς. Διαθέτουν μίαν φοιτητικὴν χορωδίαν που μπορεί να συγκριθῆ με τὰς καλλιτέρας τῆς πόλεως μας.

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΩΡΙΜΟΤΗΤΑ

ΠΕΖΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΒΑΣ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ

ΠΗΓΑ εκείνο το Κυριακάτικο πρωινό στον κήπο του μπαρμπα-Θωμά. 'Επισκέφτομαι συχνά αυτόν τον κήπο γιατί είναι γεμάτος όπωροφόρα δέντρα, κυρίως αμυγδαλιές. Και τὰ φρούτα μ' ἀρέσουν. Μ' ἀρέσει όμως κι ὁ μπαρμπα-Θωμάς, πού με τὸ νὰ καλλιεργεῖ τὴ γῆ καὶ τὰ δέντρα, ἀπόκτησε ἡ σκέψη του μιὰ πρακτικὴτητα, πλουτίζοντας ταυτόχρονα καὶ τὶς πράξεις του με πολὺ σκέψη. Τὸν βρῆκα με τὸ φυτῶρι νὰ περιμένει τὸ νερὸ ἀπ' τὸ γειτονικὸ μπαζέ, νάρθει γιὰ πότισμα στὸ δικό του. 'Ορεγόμενος κοιτάζοντας τὰ ὄριμα φρούτα πού λύγιζαν ἀπ' τὸ βῆρος τους τὰ κλαδιά, μὰ μὴ τολμώντας νὰ τοῦ ζητήσω ἀμέσως, ξέροντας ἄλλωστε καὶ τὴν ἔμφυτη τσιγκουνιά του, θέλησα νὰ φέρω τὴν κουβέντα γύρω ἀπ' αὐτά.

— Λοιπόν, μπαρμπα Θωμά, τὸν ρώτησα, ποιά φρούτα προτιμᾶς τοῦ λόγου σου; τὰ ἄγουρα ἢ τὰ ὄριμασμένα;

Περιμένα νὰ μ' ἀπαντήσει: τὰ ὄριμασμένα, γιατί αὐτὰ πουλάει στὴν ἀγορὰ καὶ μ' αὐτὰ κερδίζει τὸ ψωμί του. 'Αλλὰ ἐκείνος:

— Νὰ σοῦ πῶ παιδί μου, μοῦ λέει. Τὰ φρούτα πού προτιμῶ εἶναι τὰ ἄγουρα. Τὰ ὄριμα, γλυκὰ καὶ ζουμερά ὅπως εἶναι, ὅταν τὰ τρῶς φέρνουν τὸν κορεσμό, τὴν ἀποχαλάρωση τῶν αἰσθήσεων, ἐκεῖ πού τὰ ἄγουρα με τὴν ὑπόξινή τους γεύση τὴν διεγείρουν. Κι ὅταν διψῶ, καὶ διψῶ με τὶς ζέστες συχνά, ἀντὶ γιὰ νερὸ, προτιμῶ νὰ φάω ἕνα ἄγουρο φρούτο γιὰ νὰ σβῆσω τὴ δίψα μου. 'Αλλὰ καὶ γιὰ τὰ δέντρα μου ἂν με ρωτήσεις θὰ σοῦ πῶ ὅτι ἐκεῖνα πού ἀγαπῶ δὲν εἶναι τὰ μεγάλα, τὰ δεμένα, πού εἶναι αὐγατισμένα με καρπούς, ἀλλὰ ἐκεῖνα τὰ λεπτά, πού δὲν κορμόδεσαν, τὰ τρυφερά. Αὐτὰ μπορῶ νὰ τὰ δουλέψω· νὰ τὰ κάνω τοῦ γούστου μου· νὰ τὰ δώσω τὸ σχῆμα

Διαργάνωσαν ἐκθέσεις ζωγραφικῆς πού ἐκρίθησαν εὐμενέστατα ἀπὸ ὄλους. 'Ηλθαν σὲ ἐπαφὴ με τοὺς φοιτητὰς τοῦ ἔξωτερικοῦ, ἔλαβαν μέρος σὲ διεθνή φοιτητικὰ συνέδρια, διαργάνωσαν διεθνεῖς φοιτητικὰ συναντήσεις εἰς τὴν πόλιν μας. 'Ιδρύθησαν ἐπίσης φοιτητικὰ ἐνώσεις καὶ ἄλλοι σύλλογοι φοιτητικοὶ με σκοπὸ τὴν σύσφιξιν τῶν σχέσεων τῶν φοιτητῶν καὶ τὴν προαγωγὴν τῶν ἐθνικῶν ἐπιδιώξεων. Μιὰ ἄλλη ἐπίτευξις τῶν φοιτητῶν εἶναι καὶ τὸ φοιτητικὸν τέταρτον, πού μεταδίδεται τακτικὰ ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν Θεσσαλονίκης καὶ εἰς τὸ ὅποιον

συνεργάζονται καθηγηταὶ καὶ φοιτηταὶ. Με τὴν ἐκδοσιν τέλος τοῦ ἀνά χειρὸς περιοδικοῦ οἱ φοιτηταὶ κατακτοῦν ἄλλον ἕναν μεγάλον τομέα, εἰς τὸν ὅποιον μέχρι σήμερον ὑστεροῦσαν.

Πολλὰ μένου ἀκόμη νὰ γίνου, πολλὰ εἶναι καὶ αἱ ἐλλείψεις μας. Με τὴν νεανικὴ ὁρμὴ ὅμως πού διακρίνει τοὺς φοιτητὰς μας οἱ δυσκολίες καὶ τὰ τελευταῖα ἐμπόδια θὰ υπερπηδηθοῦν εὐκόλα. Καὶ εἶναι πλέον γεγονός ἀναμφισβήτητον πὼς οἱ φοιτηταὶ με τὰ μέσα τὰ ὅποια διαθέτουν σήμερον, μῆχαν οὐσιαστικὰ στὴ ζωὴ τοῦ τόπου σὰ μιὰ δύναμις.

καὶ τὸ ὕψος πού θέλω· μ' ἕνα στηλιᾶρι, λόγου χάρη, νὰ διορθώσω τὴ καμπούρα τους. 'Ενῶ τὰ ἄλλα, τὶς μάνες ὅπως τὰ λέμε ἐμεῖς, τὰ παίρνεις τέτοια πού εἶναι ἄκαμπτα· ἀμετάβλητα. 'Εχουν φτάσει σ' ἕνα σημεῖο χωρὶς ἐλπίδα ἀνανέωσης. Μάλιστα, σὲ λίγο, οἱ ὄριμοι καρποὶ τους θ' ἀρχίσουν νὰ σαπίζουν...

Τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ κυρ-Θωμά ἔφεραν στὸ νοῦ μου τὰ λόγια κάποιου Γάλλου συγγραφέα: «Πάντα προτίμησα ἕνα μπουμπούκι γεμάτο ὑποσχέσεις ἀπὸ τὸ ἄνοιγμα τοῦ λουλουδιοῦ». Καὶ τί! Μήπως τάχα δὲν συμβαίνει πολλὰς φορὲς νὰ προτιμοῦμε περισσότερο ἀπὸ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐλπίδας μας, τὴν ἐλπίδα τὴν ἴδια; Θέλω νὰ πῶ: κάτι πού δὲν ὄριμασε, ἕνας ἄγουρος καρπὸς ἢ ἕνας νέος ἄς ποῦμε, εἶναι μιὰ ὕλη γεμάτη πιθανότητες κ' ἐλπίδες. 'Αντίθετα κάτι πού ἔχει ὄριμάσει σημαδεύει ἕνα, τὸ μοναδικὸ σημεῖο, ὅπου μόρεσε νὰ φτάσει καὶ κατὰ συνέπεια ἀποκλείει κάθε προοπτικὴ. Τὸ σπουδαιότερο χαρακτηριστικὸ τῆς νεότητος, μοῦ φαίνεται, ὅτι πρέπει νὰναι ἡ εὐλυγισία τοῦ πνεύματος ὅπως καὶ τοῦ κορμιοῦ. Κι ἀρχίζουμε νὰ γερνοῦμε ἀπ' τὴ στιγμὴ πού τὰ κόκκαλά μας δὲν ταιριάζουν σ' ὅποιαδήποτε στρωσιά. Νὰ μὴν ἀποκλείεις τίποτα καὶ νὰσαι ἱκανὸς νὰ τὰ δέχσαι ὅλα. Νὰ μὴ διαλέγεις τίποτα ἀπὸ φόβο μὴν ἀποκλείσεις τ' ἄλλα πού δὲν διάλεξες, εἶναι τὸ ρητὸ πού θάθελα γραμμένον πάνω στὴν πόρτα τῆς νεότητος.

Κι ἐπιστρέφοντας στὸ μπαρμπα-Θωμά καὶ προωθώντας λιγάκι τὴ σκέψη του: πάνω σ' ἕνα νέο μπορεῖς νὰ ὑποθέσεις χίλια-δυὸ πράγματα (εἶναι ἡ μπίλια τῆς ρουλέτας πού γυρίζει, ψάχνοντας, ἀναζητώντας καὶ πού δὲν σταμάτησε ἀκόμα πουθενά), μπορεῖς νὰ τὸν δεῖς στὸ μέλλον, νὰ τὸν δειρευτεῖς ὅπως ἐσὺ τὸν θέλεις—ἡ ἐλπίδα πού ἔλεγα πρωτύτερα καὶ πού τὴν προτιμοῦμε πολλὰς φορὲς ἀπ' τὴν πραγματοποίησίν της. 'Αντίθετα, ἐκείνον πού ἔφτασε, τὸν παίρνεις ὅπως σοῦ δίνεται, καὶ πηγαίνεις πίσω ἀντὶ μπροστά, ἀνασκαλεύεις τὸ παρελθόν του, τὴν πατημένη χῶρα, ἐκεῖ πού στὸ νέο ἀφίνεις τὸ πόδι σου ν' ἀγγίξει καινούργιες στερεές...

'Ο μπαρμπα-Θωμάς, με τὸ πόδι πάνω στὸ φυτῶρι πού ἦταν μπηγμένο στὸ χῶμα, καθόταν συλλογισμένος. Τὸν ρώτησα: «Πῶς ὀριμάζει ἕνας καρπός;» Με κοίταξε ἐρωτηματικὰ: Τὸ πῶς, μοῦ εἶπε, κανεὶς δὲν τὸ ξέρει, γιατί ἀπλούστατα δὲ φαίνεται. Κάθε ὀριμάσμα γίνεται ἐσωτερικὰ. Κι ἔξω δὲν φαίνονται παρὰ δυὸ-τρία σημάδια ἀπὸ ἐκεῖνο τὸν ἀναβρασμὸ πού γίνεται μέσα: λίγο χρῶμα στὴ φλούδα του, κάποιον χνούδι—πού στὸ νέο, προσθέτω ἐγώ, ἀντιστοιχεῖ με τὰ γένεια, πού ὅσο μεγαλώνει πληθαίνουν,— καὶ τίποτα παραπάνω. 'Ολες οἱ ἀλλαγὲς γίνονται μέσα. Καὶ πάρε ἕνα ἀμύγδαλο γιὰ νὰ ἐπαληθεύσεις αὐτὰ πού σοῦ λέω, ἕνα ἀμύγδαλο στὴν ἀρχὴ δὲν εἶναι παρὰ νερὸ πού σιγά-σιγά πῆζει. 'Απ' ἔξω ἕνα πράσινο χοντρόφλοδο ντύνει τὸ σκληρὸ κέλυφος του. Πιὸ μέσα ἀπ' αὐτὸ μιὰ λεπτότατη μεμβράνη προφυλάγει τὴν οὐσία. 'Εκεῖνη ἡ ὑγρὴ, ὑπόξινή οὐσία ἀπὸ τί στάδια ἐσωτερικῆς μεταμόρφωσης πρέπει νὰ πέρασε ὥσπου νὰ φτάσει στὸν ἄσπρο γαλακτερὸ καρπὸ πού εἶναι τὸ ἀμύγδαλο τὸ φρέσκο; Ποιὸς θὰ μᾶς περιγράψει τὶς ἀλλαγὲς, ἐκεῖνο τὸν μυστηριακὸ κι ἀσύλληπτο μετασχηματισμὸ τοῦ ὕγρου σὲ στερεὰ τροφή; Κανένας. 'Ομως ὁ ἀγῶνας του, γιατί καταλα-

βαίνεις καθώς ήταν μόνο κι απροσπάτετο ενάντια σε τί αναποδιές της φύσης είχε να παλαίψει, όμως οι αγωνίες που πέρασε όλα αυτά χαράζονται, όταν είναι ώριμο πιά, δηλαδή γερασμένο, στις ρυτίδες της φλούδας του». Κι ο μπαρμπα-Θωμάς άλλαξε τό πόδι του πάνω στο φτυάρι. Καί σκέφτηκα τότε: οι ρυτίδες ενός ανθρώπου νάναι άραγε οι αγωνίες της νιότης του; «Καί νά γιατί, έξακολούθησε ο μπαρμπα-Θωμάς, σου είπα ότι προτιμώ τὰ άγουρα φρούτα: σ' αυτά δέν βρίσκεις ίνες, σκουλήκια. Είναι παρθενικά κι άμόλυντα. Κι ή γεύση τους είναι τόσο άγνή κι άρωματισμένη που στά δηλητηριασμένα στόματά μας μάς θυμίζουν τυρρανικά κάτι που, από καιρό, έμεις οι μεγάλοι έχουμε χάσει». *Έτσι είχα την εύκαιρία νά σκεφτώ: Οι άγωνίες ενός καρπού που ώριμάζει. άλήθεια, πόσες πρέπει νάναι;

Γνώρισα νέους που ο φόβος του θανάτου τους έκανε κυνικούς κι άπλησιαστους, κι όμως μοναχοί, ήταν τὰ πιό αξιοθρήνητα πλάσματα του κόσμου. Κι άλλους που ο φόβος του θανάτου, που τους άκολουθούσε σά νάταν ή σκιά τους, αντίθετα, υπογράμμιζε την αξία της ζωής.

Γνώρισα νέους που άπ' τὸ έρωτικό άνικανοποίητο ήταν γεμάτοι άγχος και συμπλέγματα και που πιστεύοντας σ' ένα ιδανικό, στην άγνότητα του κορμιού, βυθίζονταν όλοένα και περισσότερο στη διαφθορά του έγκεφάλου. Κι άλλους που άκολουθώντας την πεπατημένη οδό, είχαν βρεί την ήσυχία και την ξεγνοιασιά τους.

Γνώρισα νέους με μεταφυσικά προβλήματα που έστρεψαν από νωρίς τὸ μυαλό τους στὸ Θεό και την Άθεϊά, πιστεύοντας μιὰ μέρα και την άλλη αρνούμενοι τὸ Θεό, άγνωώντας άκριβώς ότι ανάμεσα στὸ σύν και τὸ πλὴν ολόκληρη ή ύπαρξή μας ταλαντεύεται. Κι άλλους που είχαν γιά καιρὸ τὰ πνεύματά τους ληθαργημένα.

Γνώρισα νέους μελαγχολικούς που κοιτούσαν με μάτια δακρυσμένα τὸ παρελθόν τους· κι άλλους που ήταν χορδές τεντωμένες στὸ αύριο. Και πολὺ λίγους νέους γνώρισα ν' αγαποῦν τὴ στιγμή τὴν άναντικατάστατη του παρόντος.

Τέλος, γνώρισα νέους χωρίς καμιὰ νεότητα.

Κι ο κυρ-Θωμάς συνέχισε από κεῖ που είχε σταματήσει: «*Όμως αν δέν ξέρουμε τὸ πῶς ώριμάζει ένας καρπός, ξέρουμε ασφαλῶς τὸ πότε. *Έ, λοιπόν: τὴ νύχτα. Τὴ νύχτα έπεξεργάζεται, τι δέχτηκε στὸ φῶς τῆς μέρας. Τὸν ήλιο, τὸ νερὸ που μάζεψε, τὴ νύχτα τ' αναλύει και τὰ κάνει σῶμα του...». Κι άφησα, στά λόγια αυτά του μπαρμπα-Θωμά, τὴ φαντασία μου νά πάει σ' ένα δωμάτιο, όπου ένας νέος, με μάτια άνοιχτά, καρφωμένα στὸ σκοτάδι, άδικα προσπαθεῖ νά κοιμηθεῖ. *Ό, τι είδε, τι άκουσε, τι αισθάνθηκε κατά τὴ διάρκειά τῆς μέρας τώρα ξαναζούν στη μνήμη και στις αισθήσεις του. Κι ὅπως ὅλοι οι θόρυβοι έχουν κοπάσει, είναι τόση ή γαλήνη του σύμπαντος που άθελά του πιάνει μέσα σ' αὐτὴν τὴν ταραχὴ τῆς ψυχῆς του. *Α, ναι, δίχως άλλο, τίς νύχτες ώριμάζει κανένας!

* * *

Τὸ νερὸ που περίμενε ο μπαρμπά Θωμάς γιά πότισμα, ξαφνικά, μ' ένα σύρσιμο τραίνου που μπαίνει στὸ σταθμό, άρχισε νά τρέχει μέσα στις

*Από τίς ὥρες τῆς μοναξιάς μου

ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ

ΝΙΚ. ΜΠΑΚΟΛΑ

Δέν είναι πρώτη φορά που χωρίζουμε. Τούχω στείλει κι άλλότε γράμματα, έχω διαβάσει πολλά δικά του. *Όμως τὸ χωρισμὸ ποτε δέν τὸν είχα νιώσει τόσο δυνατὸ. Δέν ξέρω πῶς νά τὸ εξηγήσω. Είμαστε και τότε φίλοι, τὸ ίδιο ὅπως και τώρα. Πρωτ-βράδυ μαζί και τὰ μυστικά μας πάντα κοινά, σάν νά είμαστε ένας άνθρωπος. *Όμως τὸ χωρισμὸ τὸ ξαναλέω ποτε δέν τὸν ένιωσα τόσο πολὺ.

Αὐτὴ τὴ φορά έφυγε εκείνος και θάργηση νάρθη. Δέν τολμῶ ν' αναλογιστῶ τους μήνες που θά τὸν στερηθῶ, μου φαίνεται βαρὺ. *Η φυγὴ του γέννησε με μιὰς άναμνήσεις. Τὸ παρελθόν, βέβαια, ύπήρχε πάντα, ὅμως ή παρουσία του φίλου τὸ εμπόδιζε νά προβληθῆ. Ζούσα πάντοτε τίς ζωντανές στιγμές που είχα μαζί του κι άφηνα όλα τ' άλλα ν' άποθηκεύονται γιά ὥρα άνάγκης. Και νάτην ή ὥρα αὐτὴ που ήρθε κι άνάστησε έναν κόσμο ολόκληρο· που σ' άλλη περίπτωση θά έμενε θαμμένος και άνεκτίμητος.

Λοιπόν ο φίλος ήταν ένας ειρηνικός και πολιτισμένος άνθρωπος. Τού άρεζαν τὰ εὐγενικά και αισθηματικά πράγματα, ὅπως ήταν και εκείνος. *Αγαποῦσε τὴ μουσική, τὴν ποίηση, τὸ θέατρο, τὸν κινηματογράφο, ὅλα στην αληθινή τους μορφή, τὴν άκριβή. Τού άρεζε ή σκέψη και καθότανε μόνος του νά χαράξει καινούργιους δρόμους· τῷθελε νάναι δημιουργός ενός έργου σιωπηλοῦ, που θά τὸ γεννοῦσε, θά χαίρονταν ο ίδιος. *Ακόμη του άρεζαν οι διαλεχτές γυναικείες μορφές, εκείνες που κατά έναν τρόπο του θύμιζαν Μαργαρίτες, Τζοκόντες, *Ιζόλδες.

Τώρα που μου γράφει τὸ πρώτο του γράμμα, αυτά του λείπουν. *Έπιασα νά του άπαντήσω:

*Αγαπημένο φίλε...».

*Από κάτω ξεχύθηκε ὅλη μου ή διάθεση νά τὸν παρηγορήσω. Δέν ξέρω κατά πόσο τὸ πέτυχα, ὅμως τὸ μίλησα αληθινά, ὅπως άκριβῶς νιώθω όταν τὸν σκέφτομαι.

*Έφτασα στὸ τέλος λαχανιασμένος. Τού δήλωσα πῶς τὸ γράμμα τὸ στέλνω «Με άγάπη πολλή» κι ὕστερα έβαλα από κάτω τ' ὄνομά μου. Τῷκλεισα στὸ φάκελλο κι έτρεξα στὸ κουτί.

*Ο γυρισμός στάθηκε άποκαλυπτικός. Τῷχουμε ὅλοι μας τὸ συνήθειο νά σκεφτόμαστε μιὰ πράξη, που τὴν έχουμε κιόλας εκτελέσει. Δέν ξέρω πῶς τὰ κατάφερα, ὅμως κατάληξα ν' άναρωτηθῶ αν τὰ λόγια τὰ παρήγορα που είχα ζωγραφίσει στὸ χαρτί ήταν προορισμένα άποκλειστικά γι' αὐτὸν ή μήπως και χωρίς νά τὸ θέλω κάθησα και παρηγόρησα τὸν ίδιο μου τὸν εαυτό. Αισθανόμουνά ήσυχος, άνακουφισμένος, χαρούμενος θά τολμοῦσα νά πῶ, σάν νά είχα εξασφαλίσει κάποιο είδος εὐτυχίας. Σκέφτηκα τὸ πράγμα καλλίτερα. Στὴ δικιά μας τὴ φιλία σημασία δέν είχε τὸ ποῖος έφυγε, άλλ' αὐτὸς ο ίδιος ο χωρισμός. Μποροῦσα δηλαδή, μ' ὅλο μου τὸ δικαιο, νάχα λυπηθῆ, ὅσο κι' εκείνος. Μποροῦσα νά ζητῶ παρηγοριά, ὅπως κι' εκείνος.

*Η σκέψη είναι βραδυποροῦσα. Μόλις τώρα ανακάλυπτε εκείνο που ή ψυχή είχε από καιρὸ νιώσει. Δούλειψε ταπεινά και τὰ κατάφερε νά βρῆ τὸν τρόπο νά μου θυμίση τὴ δύναμή της.

*Ακόμα άναρωτιέμαι αν και τούτες ἐδῶ οι γραμμές δέν είναι μιὰ άπόπειρα παρηγοριάς. *Έτσι, αγαπητοῦ μου, γίνεστε οι άκούσιοι παρηγορητές μου.

Εὐχαριστῶ...

άμπολές. Μ' άφησε και με τὴ τσάπα του τὸ μοίραζε δίκαια στά δέντρα. Είδα τους ώριμους καρπούς του που κρέμονταν στά κλαδιά, σκέφτηκα τὴν έμφυτη τσιγκουνιά του κυρ-Θωμά σὲ τέτοια ζητήματα, θυμήθηκα τὰ λόγια του γιά τὰ άγουρα φρούτα, και τότε μόνο μου πέρασε ή ύποψια άπ' τὸ μυαλό: «*Έ, μπαρμπα-Θωμά, του φώναξα, μήπως μου έκανες τὸν ὄμινο τῶν άγουρων καρπῶν γιά νά μή σου φάω τους ώριμους;». Μά ὅπως ο θόρυβος του νεροῦ ήταν πολὺς, δέν άκουσε. *Η έκανε πῶς δέν άκούει.

ΔΥΟ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

ΚΙΜ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Βρέθησαν μαζεμένοι, όπως κάθε μεσημέρι, στο καμαράκι τους, δίπλα από το συνεργείο του Μάστορα-Αλέκου. Ή δουλειά στις αποθήκες είχε τελειώσει. Συζητούσαν γύρω από την θεομάστρα, ώσπου να περάσει η ώρα. Τό καμπανάκι για την ανάχώρηση σήμαινε ακριβώς στις δύομισή.

Ήταν ένα γυμνό δωμάτιο με πολλά καρφιά στους τοίχους. Έκει κρεμούσαν τα ρούχα τους όταν έβαζαν της δουλειάς. Γύρω-γύρω είχε πάγκους, και στην άκρη μια στάμνα με δυο κύπελλα. Τό τσάβανι χαμηλό, αλλά πάντα καλοασπρισμένο.

Ή κουβέντα τέλος στράφηκε στο εργατικό ήμερομίσθιο. Σ' αυτό τό σημείο μπορούσαν πάντα να συμφωνήσουν. Πότε μελαγχολούσαν όταν ένοιωθαν ότι δεν τους έφτανε και πότε έκαναν σχέδια όταν θά αύξάνονταν. Μόνο ό Φιδώκος διάβαζε τις όρες αυτές, μετά την εργασία, ένα έκκλησιαστικό φυλλάδιο και δεν ένδιαφέρονταν.

Ό Μηνάς και ό Δράγγας πρόσεξαν για μία στιγμή τά παπούτσια τους. Ό ένας βρήκε, ότι πραγματικά τά παπούτσια του άλλου ήταν για πέταμα. Ό δεύτερος συμφώνησε από την άλλη μεριά πώς οι άρβύλλες που φορούσε είχαν σκάσει άνεπανόρθωτα.

Και οι δυο μόλις είχαν παντρευθί. Νέα παιδιά κι' όρμητικοί, είχαν σ' άσπεία στην άρχή, αλλά μετά στά σοβαρά πώς «άφου έχουν τόση άνάγκη, μπορούν να κάνουν άπ' ένα ζευγάρι παπούτσια».

— Μαύρα, συμφώνησαν κι' οι δυο.

Μ' αυτή τη σκέψη έφυγαν ακριβώς στις δύομισή.

Τό Σάββατο πήγαν να πληρωθούν τό εβδομαδιάτικο. Νά ή ευκαιρία να πραγματοποιήσουν την άπόφασή τους.

Πρώτος πληρώθηκε ό Μηνάς. Κατόρθωσε να κάμψη τόν ταμία και πήρε μία προκαταβολή, τόση, όση χρειάζονταν για ν' αγοράσει τά μαύρα παπούτσια.

Ό Δράγγας, ζήτησε λιγώτερα άπ' ό,τι έπρεπε να εισπράξει για εβδομαδιάτικο.

— Όσπου να μαζευτούν τά λεφτά, ειπε, θά σφικτώ. Θά κάνω οικονομίες.

Ό Μηνάς παρουσιάστηκε τη Δευτέρα με καινούργιο άέρα. Φορούσε τά μαύρα παπούτσια. Ήταν χαρούμενος κι' άς τόν χτυπούσαν λίγο. Κοίταξε τόν φίλο του λίγο ύποτιμητικά. Είχε την πικρή πείρα,

πώς μόνο σάν είναι άναγκασμένοι, μπορούν να πληρώσουν. Γι' αυτό άλλωστε βιάστηκε να αγοράσει έτσι και τά παπούτσια. Μαζεμένα λεφτά δεν μπορούν να σταθούν σε χέρια που στερούνται.

Οί εβδομάδες περνούν. Ό Δράγγας πάντα άφηνε με την θέλησή του λίγα χρήματα στον ταμία από τό ποσό που πληρωνόταν. Σκεφτόταν με χαρά τη μέρα που θά πραγματοποιούσε τό μικρό του όνειρο. Κι' αυτή ή άναμονή τούφερνε πραγματική άγαλλίαση.

Με τό Μηνά τό ζήτημα μεپردεύτηκε, λιγάκι άσχημα. Στην άρχή δυσανασχέτησε με τόν ταμία, γιατί τού κρατούσε άναγκαστικά χρήματα. Είχε καταντήσει ένας έφιόλτης αυτός ό άγαρμος ταμίας, με τις κοιλίες και τά προγούλια. Δεν κρατήθηκε μία φορά, που τού μίλησε κάπως άπότομα. Μάλλωσαν.

Πέρασαν ακριβώς έξη εβδομάδες. Ένα Σάββατο μεσημέρι, στο γραφείο του ταμία ήρθαν κι' οι δυο μαζί. Ό ένας είχε ξεπληρώσει, έλι τέλους, τό χρέος του. Τά παπούτσια είναι έντελώς δικά του κι' ούτε θά τολμούσε ό Ταμίας να τού κρατήσει πιά λεφτά. Ό Δράγγας τότε ζήτησε όλα τά χρήματα που σιγά-σιγά άφηνε κάθε εβδομάδα. Τώρα μαζεύτηκαν άρκετά για ν' αγοράσει ένα ζευγάρι παπούτσια. Κράτησε στο χέρι για λίγο τά καινούργια είκοσάρικα, προτού τά κρύψει στην τσέπη του. Ό άλλος φορούσε τά μαύρα του παπούτσια. Είχαν στραβώσει όμοις πολύ. Ό Μηνάς μετάνιωσε γιατί τάδειχνε σήμερα, άν και τό πρωί σκεπτόταν, πώς σήμερα έπρεπε να τά φορή, που γίνονταν δικά του.

Τήν Δευτέρα ξανασυναντήθηκαν βέβαια στη δουλειά. Φορούσαν κι' οι δυο τά παλιά τους.

— Τά δικά μου έχουν στραβώσει πιά, ειπε ό ένας με μία δόση πίκρας. Πρέπει ναίει κανείς κι' άλλα...εσύ...

— Έγώ...πήρα με τά λεφτά παπούτσια στη γυναίκα μου. Είχε περισσότερη άνάγκη. Ποτέ δεν έρχεται ή σειρά μας.

Σήμερα είχαν πολύ δουλειά. Θά φόρωναν σαφίδα για τις μονάδες προκαλύψεως. Ό χειμώνας πολύ βαρύς έφέτος.

Σχεδόν κανείς δεν έμαθε πώς ό Μηνάς ξανασυμφιλιάθηκε με τόν ταμία και μάλιστα με δική του πρωτοβουλία.

Π Ω Σ Β Λ Ε Π Ω

ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΝ ΣΤΑΔΙΟΝ

ΓΕΩΡΓ. ΚΟΝΤΑΞΟΠΟΥΛΟΥ

Διευθυντού Σωματικής Άγωγής
Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Αισθάνομαι εύλογον Ικανοποίησιν διότι τό Πανεπιστημιακόν Γυμναστήριον ύποστηρίζει και συμπαραστέκει τούς λαμπρούς εις τό ήθος και τό φρόνημα νέους της Έπιμορφωτικής Φοιτητικής Ένώσεως του Πανεπιστημίου μας. Οι υπερέξήκοντα αυτοί φοιτητάι και φοιτήτριαι εκπρόσωποι τών Σχολών, Ιδρυτάι της ΕΦΕΠΘ, μετά την άναγνώρισιν της Ένώσεως των έκ μέρους τών Πανεπιστημιακών Άρχών, κινούνται δραστηρίως και συστηματικώς, μακράν παντός πολιτικού, κομματικού ή ώφελμιστικού δι' αυτούς σκοπού, διά να συγκεντρώσουν γύρω των όλους τούς υπερέτερους πνευματικώς, σωματικώς και ψυχικώς νέους, αλλά και όλους τούς άσχολουμένους με τας καλās τέχνας συμφοιτητάς των, και μαζί τους να επιδιώξουν διά της προβολής όλων τών πνευματικών και όλικων ηγώνων του τόπου μας, την έξύψωσιν της Έθνικής Ίδέας, της Θρησκείας και της Οικογενείας, με την άμεσον βεβαίως συμπάραστασιν τών έντεταλμένων του τόπου μας, οι όποιοι κατανοούν τούς σκοπούς και τας επιδιώξεις της Ένώσεως.

Μία από τας πρώτας επιδιώξεις τών φοιτητών διά την έπίτευξιν του άνωτέρω σκοπού είναι και ή έκδοσις περιοδικού με τίτλον «Τά φοιτητικά Γράμματα της Θεσσαλονίκης», συντάκτης του όποιου, με έπεφορτισεν να γράψω.

ΤΟ Πανεπιστήμιό μας παραλλήλως πρὸς τὴν καλλιέργειαν τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἁρμονίας σώματος καὶ πνεύματος, φροντίζει καὶ διὰ τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν τῶν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν. Ἡ προσπάθεια αὕτη συντελεῖται μετ' εὐχάριστα διὰ τὴν Πανεπιστημιακὴν Νεότητα ἀποτελέσματα εἰς τὸ Πανεπιστημιακὸν Γυμναστήριον, τὸ ὁποῖον ἀτυχῶς, μετ' ἄλματῶδη πρόοδον τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς Πανεπιστημιοπόλεως...καταργεῖται!

Ἡ Πρωταρχία ὅμως τοῦ Πανεπιστημίου καὶ αἱ λοιπαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Ἰδρύματος, πιστῆ εἰς τὰς παραδόσεις τῆς ἀθανάτου Ἑλληνικῆς Φυλῆς (ἡ ὁποία δὲν ἀνεδείχθη μόνον ὑπέροχος σκαπανεὺς ἐνὸς ἀνωτέρου πνευματικοῦ πολιτισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἡ ἀνθρωπότης θαυμάζει καταφεύγουσα ἀκόμη καὶ σήμερον εἰς τὰ φῶτα του, ἀλλὰ καὶ ἐνὸς ὑπερόχου σωματικοῦ πολιτισμοῦ), ἐνεργεῖ δραστηρίως διὰ τὴν Ἰδρυσιν Πανεπιστημιακοῦ Σταδίου, πρᾶγμα πού, ὡς πιστεύεται, θά κατορθωθῆ μετ' ἡν ὑποστήριξιν τοῦ Κράτους ταχύτατα.

Τὸ νέον Πανεπιστημιακὸν Στάδιον πρέπει νὰ ἐναρμονίζεται πρὸς τὸ ὅλον συγκρότημα τῆς Πανεπιστημιοπόλεως Θεσσαλονίκης καὶ νὰ ἐκπληρῆ ἀπάσας τὰς ἀνάγκας καὶ ἀπαιτήσεις τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς τῆς σήμερον καὶ τοῦ ἀπωτέρου μέλλοντος. Δὲν πρέπει τοῦτο νὰ σύγκειται ἀπλῶς ἀπὸ τὸ θέατρον καὶ τὴν κόνιστραν μόνον, ἀλλὰ νὰ περιλαμβάνῃ καὶ ἄλλους χώ-

ρους περίξ αὐτοῦ, ἀπαραίτητους διὰ τὴν ἀρτίαν λειτουργίαν του καὶ τὴν ὑγιᾶ του ἐξέλιξιν. Πρέπει δηλαδὴ νὰ ἐπιδιωχθῆ ὥστε ἡ περιοχή τοῦ Σταδίου μας νὰ εἶναι εὐρύχωρος, δυναμένη νὰ φιλοξενήσῃ ὀλόκληρον σταδιακὸν συγκρότημα, ἥτοι: τὸ κυρίως Στάδιον, γήπεδα καλαθοσφαίρας, πετοσφαίρας καὶ τέννις, κολυμβητικὰς δεξαμενὰς (πισίνας), σκοπευτήριον, κλειστάς αἰθούσας Γυμναστικῆς καὶ Ρυθμικῆς, λουτρά καὶ ἀποδυτήρια διὰ πεντακοσίους καὶ πλέον γυμναζομένους, γραφεῖα, χώρους ἀναψυχῆς, χώρους κυκλοφορίας κλπ.

Τὸ κυρίως Στάδιον πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ 1) τὸν περιφερικὸν στίβον δρόμων, μήκους 400 μ. ἐσωτερικῶς καὶ πλάτους 730 μ. 2) Εἰς τὸ κέντρον τοῦ γηπέδου ἐγκατάστασιν ποδοσφαίρου, διαστάσεων 115×85 μ. ἢ 105×70 μ., μετὰ ὑδραυλικῆς ἐγκαταστάσεως καὶ εἰδικῆς συσκευῆς πρὸς διατήρησιν τοῦ χόρτου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ διεξάγωνται οἱ ἀγῶνες. 3) Μεταξὺ γηπέδου καὶ στίβου θὰ τοποθετηθοῦν αἱ ἐγκαταστάσεις ἀλμάτων καὶ ρίψεων αἱ ὁποῖαι ὡς πρὸς τὴν κατασκευὴν καὶ τὰς διαστάσεις των θὰ εἶναι σύμφωνοι μὲ τοὺς κανονισμοὺς ἀγῶνων ἀθλητικῆς. 4) Μεταξὺ στίβου καὶ κερκίδων, κιγκλίδωμα ἢ περίφραγμα ἐκ μπετόν - ἀρμὲ καὶ 5) Κερκίδας ἱκανὰς νὰ περιλάβουν 30-40 χιλιάδας καθημένων θεατῶν, αἱ ὁποῖαι τοῦλάχιστον εἰς τὴν μίαν πλευρὰν τοῦ Σταδίου θὰ εἶναι κεκαλυμμένα διὰ νὰ δύνανται οἱ φίλαθλοι θεαταὶ νὰ παρακολουθοῦν τοὺς ἀγωνιζομένους ἀνέτως καὶ κατὰ τὸ θέρος καὶ τὸν χειμῶνα καὶ ἡ καλλιτέρα ὁρατότης νὰ ἐξασφαλίζεται καὶ ἡ ταχυτάτη καὶ ἀνετος προσέλευσις καὶ ἀποχώρησις τῶν θεατῶν νὰ διευκολύνεται. Οἱ κυκλοφοριακοὶ ἀκόμη χώροι περίξ τοῦ Σταδίου, θὰ πρέπη νὰ εἶναι καλῶς ὑπολογισμένοι ὥστε νὰ ἐξυπηρετοῦν τὴν μεγίστην κίνησιν τῶν θεατῶν καὶ νὰ ἐπιτρέπουν τὴν ἀνετον ἀποσυμφόρησίν του.

Παραπλευρῶς τοῦ Σταδίου καὶ εἰς θέσεις καταλλήλους θὰ πρέπη νὰ τοποθετηθοῦν αἱ ἐγκαταστάσεις τῶν ἀγωνιστικῶν παιδιῶν καλαθοσφαίρας, πέτοσφαίρας καὶ τέννις κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας τοῦ καυστικοῦ ἡλίου νὰ παρέχουν εὐχάριστον θέσιν εἰς τοὺς θεατάς, ἀλλὰ καὶ πρὸ παντὸς νὰ μὴν ἐμποδίζουσιν τοὺς ἀγωνιζομένους ἢ προπονομένους ἀθλητάς.

Κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας ἡ πλειονότης τῶν νέων μας ἐγκαταλείπει τὴν εὐγενικὴν προσπάθειαν τῆς καλλιέργειας τοῦ σώματος λόγω ἐλλείψεως ἐστεγασμένων γυμναστηρίων ἀγωνιστικῶν παιδιῶν. Εἰς ὅλα τὰ Πανεπιστήμια τοῦ κόσμου ὑπάρχουσιν αἰθουσαι Γυμναστικῆς καὶ ἐστεγασμένα γήπεδα καλαθοσφαίρας, πέτοσφαίρας, τέννις, αἰθουσαι ξιφασκίας καὶ κλεισταὶ δεξαμεναὶ διὰ τὴν ἐκμάθησιν τοῦ εὐγενεστέρου, ὠφελίμου καὶ ὑγιεινοῦ σπῶρ τῆς κολυμβήσεως. Θὰ ἦτο συνεπῶς μέγιστον σφάλμα ἐὰν οἱ ἰδρυταὶ τοῦ Νέου Πανεπιστημιακοῦ Σταδίου παρέλειπον τὴν οὐσιώδη ταύτην ἀνάγκην τῶν ἐστεγασμένων χώρων Γυμναστικῆς καὶ Ἀθλοπαιδιῶν.

Ἐν Σκοπευτήριον διαστάσεων 150×25 μ. καὶ τὸ ἀγωνιστικὸν ἐνδιαφέρον τῶν φοιτητῶν μας θὰ προκαλῆ, ἀλλὰ καὶ Ἐθνικὴν σκοπιμότητα θὰ ἐκπληρῆ, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν του εἰς τὸ ὅλον σταδιακὸν μας συγκρότημα.

Εἰς ἓν τοιοῦτον μεγαλοπρεπὲς καὶ ὠραῖον Στάδιον θὰ διδάσκεται ἡ

Ἐπιστημονικὴ Γυμναστικὴ, ἡ Ἀγωνιστικὴ καὶ αἱ Ἀθλοπαιδιὰ εἰς τὰς χιλιάδας τῶν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν, πρὸς βελτίωσιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς υγείας αὐτῶν. Διὰ τῶν τελουμένων ἐν αὐτῷ πρωταθλημάτων μεταξὺ τῶν Σχολῶν, τῶν Πανελληνίων ἢ καὶ Διεθνῶν ἀκόμη φοιτητικῶν ἀγῶνων, θὰ προάγεται τὸ ἀνώτερον ἀθλητικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν ἐποχὴν μας ἔχει ἀθλίως παρεξηγηθῆ, θὰ ἀναπτύσσεται μεταξὺ τῶν νέων ἡ εὐγενὴς ἀμιλλα διὰ τὴν ὑπεροχὴν καὶ τὴν νίκην, διότι «ὑπεροχῆς ἐπιθυμεῖ ἡ νεότης ἡ δὲ ΝΙΚΗ ὑπεροχὴ τις ἐστίν», ἔλεγεν ὁ μέγας ψυχολόγος τῆς νεότητος, ὁ Ἄριστοτέλης.

Εἰς ἓν ἀρτίως ὀργανωμένον Στάδιον, θὰ διδάσκονται οἱ ἀθληταὶ καὶ φίλαθλοι φοιτηταὶ τὸν καλῶς ἐννοούμενον ἀθλητισμὸν, διὰ νὰ τὸν μεταδίδουν μαζὶ μὲ τὴν ἀλήθειαν τῆς ἐπιστήμης των εἰς τὰ πέρατα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, διότι ὁ ἀθλητισμὸς καὶ ἡ γυμναστικὴ ἔχουσιν σκοπὸν καὶ μορφωτικὴν δύναμιν σπουδαιοτάτην «Τὸ αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμεναι ἄλλων» μόνον μὲ τὴν ἀγωνιστικὴν μπορεῖ νὰ καλλιεργηθῆ!

Ἡ ἴδρυσις λοιπὸν ἐνὸς Σταδιακοῦ συγκροτήματος ὅπως συντομώτατα περιγράφεται ἀνωτέρω, θὰ συντελέσῃ μεγάλως εἰς τὴν καλλιέργειαν σωμάτων καὶ ψυχῶν ἑλληνικῶν, αἱ δὲ μυριάδες τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας θὰ εὐγνωμονοῦν τοὺς Ἰδρυτάς!

Ὁμὰς ἀθλητῶν τοῦ Πανεπιστημίου μας, ἔχοντες εἰς τὸ μέσον τὸν Διευθυντὴν τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Γυμναστηρίου κ. Γ. Κονταξόπουλον καὶ τοὺς γυμναστάς των κατὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἐσωτερικοῦ πρωταθλήματος καὶ τὴν ἀπογομὴν τῶν ἐπάθλων.

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

Ὁ διαχωρισμός μεταξύ τοῦ Ἀνατολικοῦ καὶ Δυτικοῦ κόσμου ἀξάνει καθημερινῶς. Τὰ οικονομικὰ καὶ πολιτικὰ μέτρα, ἐν τούτοις, κάνουν αὐτὸν τὸν διαχωρισμὸν ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνον. Τὸ κύριον καὶ ἀθεράπευτον εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν εἶναι τὰ μέτρα ποὺ ἀφοροῦν τὴν μόρφωσιν τῆς νεότητος. Αἱ μεταρρυθμίσεις εἰς τὸ τμήμα τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως τῶν κομμουνιστοκρατουμένων χωρῶν δίδουν ἐν κυττητὸν παράδειγμα.

Τὴν ἐπαύριον τῆς χιτλερικής καταρρέουσας, τὰ νέα πολιτεύματα τῆς Τσεχοσλοβακίας, Πολωνίας καὶ Οὐγγαρίας ἤρριξαν νὰ λαμβάνουν μίαν σειράν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἀπέβλεπον εἰς μίαν ὀρθὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν εἰς τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα. Κύριον μέτρον ὑπῆρξεν ἡ ἀνευ περιορισμοῦ εἴσοδος ἐξ ὅλων τῶν στρωμάτων τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὰ Πανεπιστήμια. Αἱ κακαὶ συνέπειαι ἐκ τοῦ κλινομοῦ ποῦ ὑπέστησαν αἱ ἀνώταται σπουδαὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δύο παγκοσμίων πολέμων ἀπὸ τὰ φασιστικὰ πολιτεύματα, εἰς βάρος τῶν ἀνθρωπιστικῶν παραδόσεων καὶ τῆς αὐτονομίας τῶν Πανεπιστημίων, εἴεναν νὰ ἐκλείψουν.

Χάρις εἰς τὶς πρώτες μεταβολὰς ποὺ πραγματοποιήθηκαν εἰς αὐτὸ τὸν τομέα, μὲ τὴν στενὴν συνεργασίαν τῆς σπουδαίου νεολαίας, ἡ πανεπιστημιακὴ διδασκαλία τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης φάνηκε νὰ ἐπανευρίσκη διὰ μίαν στιγμὴν, κατὰ τὸ 1946, τὴν ἀποστολὴν τῆς. Αὐτὸ ὅμως «τὸ κοσμοπολιτικὸ μικροαστικὸ πνεῦμα» αὐτὴ «ἡ ἀντικοινωνικὴ ἀμεροληψία» τῆς ἐπιστήμης καὶ ἐμπρὸς ἀπ' ὅλα αὐτὴ ἡ «αισθηματικὴ σύνδεσις» μὲ τὴν καλλιέργειαν τῆς «δυτικῆς κεφαλαιοκρατίας» κατηγγέλθη ἀμέσως καὶ στιγματίσθη ἀπὸ τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα ποὺ βαθμηδὸν κατέλαβον τὴν ἰσχύν καὶ μετεμόρφωσαν τὸ πνεῦμα καὶ τὴν σύνθεσιν τῆς ἀνωτάτης διδασκαλίας.

Αἱ μεταρρυθμίσεις ποὺ ἔγιναν ἀπὸ τὰ

κομμουνιστικὰ πολιτεύματα ἀφοροῦν κυρίως:

α) Τὴν ἀλλαγὴν τοῦ καθηγητικοῦ σώματος. Τὰ 80% τῶν καθηγητῶν ποὺ ἐδίδασκον τὸ 1945-1946 ἔχουν ἀντικατασταθῆ.

β) Τὴν κατάργησιν τῆς ἐλευθερίας εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν. Εἰς ὅλας τὰς σχολὰς καὶ τὰ προγράμματα ὑπάρχει μία σειρά ἰδεολογικοπολιτικῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα τείνουν νὰ διαβρώσουν τὰς ψυχὰς τῶν φοιτητῶν.

γ) Τὴν κοινωνικὴν διάκρισιν τῶν φοιτητῶν. Ἀπὸ τὸ 1948 διεξάγεται μία κοινωνικὴ διάκρισις τοῦ φοιτητικοῦ κόσμου, πρωτοφανῆς εἰς τὴν ἱστορίαν, ἡ ὁποία βασίζεται εἰς τὴν κοινωνικὴν του καταγωγὴν. Θεωροῦνται ἀπαράδεκτα εἰς τὰ ἀνώτατα ἰδρύματα τὰ ἀγρία καὶ τὰ κορίτσια καὶ τῶν χωρικῶν ἀκόμη, οἱ ὁποῖοι εἶχον περισσότερα ἀπὸ πέντε ἐκάρια γῆς.

δ) Τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς κυκλοφορίας τῶν φιλολογικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἔργων τῶν συγγραφέων καὶ ἐπιστημόνων ποὺ δὲν εἶναι Μαρξισταί. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τὰ μελετοῦν καὶ νὰ τὰ σχολιάζον οἱ φοιτηταί. Οἱ νεώτεροι δυτικοὶ συγγραφεῖς ὅπως ὁ André Gide, Thomas Mann, Jean - Paul Sartre καὶ Karl Jaspers ἐθίγησαν ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὸ μέτρον αὐτό.

Κατόπιν τῶν περιοριστικῶν μέτρων, οἱ ἐπιστημονικοὶ ὀργανισμοὶ τῶν φοιτητῶν, μέχρι τώρα ἀνεξάρτητοι, ἠναγκάσθησαν νὰ συγχωνευθοῦν εἰς ἕνα καὶ μόνον, ὑπὸ τὸν στενὸν ἔλεγχον τοῦ κράτους.

Εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἀποβλέπουν μᾶλλον εἰς τὸ ἀκαδημαϊκὸν τμήμα, προστίθενται καὶ ἄλλα, ἀποβλέποντα ἀμέσως εἰς τὴν ζωὴν τῶν φοιτητῶν καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ φοιτητὴς ἀπολαμβάνει σήμερον μερικὰ προνόμια εἰς τὰς χώρας πέραν τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος. Θεωρεῖται ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποὺ εἰσέρχεται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον δημόσιος ὑπάλληλος καὶ εἰσπράττει μισθόν. (Εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν παραδεί-

γματος χάριν αὐτὸς ὁ μισθὸς ἀνέρχεται εἰς 1000 δραχμὰς, πῶς τὸ ὅποιον ἀντιστοιχεῖ σὲ πραγματικὴν ἀξίαν 650 ἕως 850 δραχμῶν). Τοῦτο ὅμως ὑποτάσσει ἀκόμη περισσότερον τὸν νέον φοιτητὴν εἰς τὴν διάρκειαν τῶν ἀρχῶν τῆς κυβερνήσεως. Πράγματι, ἐὰν θέλῃ νὰ τὸν κρατήσουν καὶ νὰ συνεχίσῃ τὶς σπουδὰς του, ὀφείλει ὄχι μόνον νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὰς ἐξετάσεις ἀλλὰ νὰ γίνῃ ἀκόμη ἕνας προπαγανδιστὴς, πολὺ δραστήριος, τοῦ νέου καθεστώτος. Δὲν θὰ διαθέτῃ περισσότερον ἀπὸ μίαν μόνον ἡμέραν ἐλευθερίας κατὰ τὸ ἔτος.

Ὅταν τελειώσῃ τὰ μαθήματα του ὀφείλῃ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν σπουδῶν τοῦ κόμματος. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν παύσεων θὰ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ προσφέρῃ «ἐκουσίαν» προσωπικὴν ἐργασίαν εἰς τὰ ὄργανα ἢ εἰς διαφόρους ἐπιχειρήσεις δημοσίων ἔργων. Τὸ σύστημα τῶν ἐξετάσεων εἶναι ἕνα μέσον ἐλέγχου τῆς ἰδεολογικῆς μορφώσεως. Διὰ νὰ λάβῃ ὁ φοιτητὴς βαθμὸν, οἱ ὁποῖοι τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ μείνῃ στὸ Πανεπιστήμιον καὶ νὰ λάβῃ τὸ δίπλωμά του, ὀφείλει νὰ ἐπιδεικνύῃ μίαν ἐνεργητικὴν ἀξιόλογον εἰς τοὺς «ὀμίλους ἐκουσίας ἐργασίας» οἱ ὁποῖοι εἶναι κατ' οὐσίαν πολιτικοὶ καὶ τῶν ὁποίων ἡ διεύθυνσις ἀνήκει εἰς τοὺς μεγαλύτερους φοιτητὰς, ἀρτι ἐξελεθόντας ἀπὸ τὰ σεμινάρια τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Οἱ βαθμοὶ ποὺ δίδονται ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν τῶν ὀμίλων ἔχουν περισσότεραν ἀξίαν ἀπὸ τοὺς βαθμοὺς τῶν ἐξετάσεων. Ὁ φοιτητὴς μετὰ τὸ τέλος τῶν ἀνωτάτων σπουδῶν του δὲν εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐκλέξῃ τὸ ἐπάγγελμά του. Ἐνα γραφεῖο τοῦ κράτους, ἰδρυθὲν εἰδικῶς δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν, θὰ τὸν τοποθετήσῃ ἐκεῖ, ὅπου

θὰ θεωρηθῆ ὡς πῶς χρήσιμος διὰ τὸ κόμμα.

Θὰ παραμείνῃ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν ἀρχῶν καὶ θὰ πληρώσῃ ἀκριβὰ μίαν ἐνδεχομένην ἀμέλειαν του. Ἀπὸ τὸ 1948 οἱ φοιτηταὶ ἐστερήθησαν διαδοχικῶς τὴν ἐλευθερίαν των, οἱ διοικοῦντες τοὺς σολόγους των ἐφυλακίσθησαν, αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐνώσεις των διελύθησαν καὶ τέλος ἠναγκάσθησαν νὰ βλέπουν τὰς ὀργανώσεις των νὰ συγχωνεύονται εἰς ἕνα μόνον ὀργανισμόν, τὴν «Ἐπίσημον Μορφωτικὴν Ἐταιρείαν τῆς Χώρας».

Εἰς μερικὰς χώρας τοῦ παραπετάσματος αἱ ἐθνικαὶ ἐνώσεις τῶν φοιτητῶν τιλοφοροῦνται ἀκόμη «συνδικατῶν φοιτητῶν». Εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν παραδείγματος χάριν ἡ «ἐθνικὴ ἐνωσις τῶν φοιτητῶν» ἐνώθηκε μὲ τὴν «Γενικὴν Ὀμοσπονδίαν Ἐργασίας».

Αἱ ἀρχαὶ τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης δὲν ἐπιτρέπουν ταξίδια σπουδῶν, δὲν δίδουν διαβατήρια εἰς τοὺς δυτικούς φοιτητὰς οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπισκεφθοῦν τοὺς συμφοιτητὰς των τῆς Πράγας, τῆς Βουδαπέστος ἢ τῆς Βαρσοβίας. Ὅλα τὰ μέτρα ἐλήφθησαν διὰ νὰ λησμονήσῃ ἡ πανεπιστημιακὴ νεολαία αὐτῶν τῶν χωρῶν, ὅσον τὸ δυνατόν γρηγορώτερα, τὴν πνευματικὴν τῆς συγγένειαν μὲ τὴν Δύση, ὥστε ἡ ἰδέα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος, τῆς ἀνάγκης διατηρήσεως τῶν δεσμῶν μεταξύ ὅλων τῶν χωρῶν τῆς παλαιᾶς Ἠπείρου νὰ μὴ δύναται νὰ γίνῃ πραγματικότης. Θὰ δὲ κατορθώσῃ; Αὐτὸ ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τὸν δυναμισμὸν τῆς δυτικῆς νεολαίας.

«Jeune Europe»
Ἀπόδοσις Δ. Γ.

Μία μὲν τῶν ἰδρυτικῶν μελῶν τῆς ΕΦΕΠΘ κατὰ τὴν πρώτην τους συνέλευσιν.

ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Οι πρώτες εκδηλώσεις της

Η Έπιμορφωτική Φοιτητική Ένωση Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (ΕΦΕΠΘ), ιδρύθη πρό ενός μηνός, κατόπιν εντόνων ζυμώσεων εντός των φοιτητικών κύκλων.

Αίτια της δημιουργίας ενός επίσημου Σωματείου, με δράση φοιτητική και αξιολόγηση των δυνατοτήτων που παρέχουν οι φοιτηταί, υπήρξεν η ανάγκη, τόσο εντός του Πανεπιστημίου όσο και εις την κοινωνίαν, να χρησιμοποιηθῆ εφύπευρον η νεότης εις τὰς εκδηλώσεις της ζωῆς.

Οι ἰδρυταί της ΕΦΕΠΘ, ἔχοντες συνείδησιν της σοβαρότητος τῶν ἐπιδικωμένων ἐθνικῶν σκοπῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν δυσχερειῶν διὰ τὴν πραγματοποίησιν αὐτῶν, ἐζήτησαν τὴν συμπάρασιν τῶν Πανεπιστημιακῶν καὶ τῶν ἐπισημῶν κρατικῶν Ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι περιέβαλον τὴν ἔνωσιν με ἀμέριστον ἐνδιαφέρον.

Ἡ στοργικὴ ἰδίως στάσις τοῦ κ. Πρυτάνεως, τῶν κ. κ. καθηγητῶν καὶ τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Γυμναστηρίου, ἀπετέλεσεν διὰ τὴν ΕΦΕΠΘ θετικὴν ἠθικὴν ἐνίσχυσιν.

Ἡ Ένωσις, ἐπιθυμῶντας νὰ ἀρχίσῃ τὸ γρηγορώτερον τὴν πραγμάτωσιν τῶν φιλοδοξιῶν της, ἔχει προγραμματίσει μίαν σειρὰν ἐκδηλώσεων, διὰ τὸ ἀπομένον χρονικὸν διάστημα, μέχρι τῆς λήξεως τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἔτους.

Αἱ ἐκδηλώσεις αὐταί, εἰς γενικὰς γραμμάς, ἔχουν ὡς ἐξῆς:

1) Ἐξορμήσεις πρὸς τὴν ὑπαιθρον. Περιέχουν: Ὀμιλίαν, ψυχαγωγίαν, ἐπιδείξεις, ἀθλητικὰς συναντήσεις καὶ μικρὰς ἀρωγάς.

Πρώτη ἐξόρμησις: Εἰς Ἔδεσσαν, τὴν 27ῴν Μαρτίου. Πρόγραμμα: Κατάθεσις στεφάνων, ἐμφάνισις χορωδίας εἰς κεντρικὴν αἴθουσαν, ἐπίσκεψις εἰς Ἄγραν, ἀθλητικαὶ συναντήσεις. Ἐπίσημος ὑποδοχὴ τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ὑπὸ τῶν ἀρχῶν, σχολειῶν κτλ.

2) Καλλιτεχνικαὶ ἐκδηλώσεις.

α) Πρώτη ἐμφάνισις τῆς πανεπιστημιακῆς χορωδίας τὴν 20ῴν Μαρτίου εἰς τὸ Σπίτι τοῦ Στρατιώτου, πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων.

β) Κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, ἐμφάνισις τῆς πανεπιστημιακῆς χορωδίας καὶ ὀρχήστρας.

γ) Διοργανώσις μιᾶς σειρᾶς ὀμιλιῶν, ἐν συνδυασμῷ με μουσικὴν ἀπὸ δίσκου.

Ἡ πρώτη ὀμιλία θὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Μακεδονικοῦ Ὄρειου, καὶ με θέμα: «Ἡ οὐσία τῆς Μουσικῆς».

3) Διοργανώσις σειρᾶς μορφωτικῶν διαλέξεων.

Ἡ πρώτη θὰ δοθῆ τὴν 19ῴν Μαρτίου εἰς τὸ Πανεπιστημιακὸν Ἀμφιθέατρον με ὀμιλητὴν τὸν καθηγητὴν κ. Μαραβελάκη καὶ με θέμα: «Ἡ ἡλικία, τὸ μέγεθος καὶ τὸ σχῆμα τῆς γῆς».

4) Διοργανώσις παραλλήλων με τὰς ἀνωτέρω, μιᾶς σειρᾶς ἐβδομαδιαίων διαλέξεων - συζητήσεων με θέματα σχετικὰ με τὸ Μακεδονικὸν Ζήτημα καὶ τὴν ἑλληνικότητα τῆς Μακεδονίας.

Ἡ σειρά αὐτὴ τῶν διαλέξεων - συζητήσεων θὰ ἀποτελέσῃ ἕνα ὀργανικὸν σύνολον, μίαν ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν, ἡ ὁποία θὰ μεταφρασθῆ καὶ τυπωθῆ εἰς εἰδικὸν τεύχος. Τὸ τεύχος τοῦτο ἀποστελλόμενον εἰς τὰ ξένα Πανεπιστήμια καὶ Ὄργανώσεις, θὰ ἔλθῃ συνεικουργηθῆ τῆς Ἐθνικῆς Διαφωτισέως εἰς τὸ Ἐξωτερικόν.

Ἐναρξίς, ἀμέσως μετὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα. Περισσότεραι λεπτομέρειαι με τὰς ὡς ἄνω ἐκδηλώσεις, ὡς καὶ ἄλλων τινῶν, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται εἰς προπαρασκευαστικὰ στάδια, θὰ παρέχονται εἰς τὸν πίνακα ἀνακοινώσεων τῆς ΕΦΕΠΘ, εἰς εἰδικὰ ἔντυπα, καὶ ἀπὸ τὰ γραφεῖα της, εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν Λέσχην.

◆ Τὸ ἐπόμενον ἐτήσιον συνέδριον τοῦ Παγκοσμίου Ἰδρυματός Ἐξυπηρετήσεως Πανεπιστημίων, θὰ γίνῃ στὸ Ἐλσίνσκυ τὸν Ἰούλιον 1955.

◆ Τὸ 13ο Παγκόσμιον συνέδριον τῆς Pax Romana, θὰ ἀβῆ χώραν στὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ 17-25 Αὐγούστου 1955. Ὁμάς ἐργαζομένων νέων θὰ συζητήσῃ τὸ θέμα «Προβλήματα τῶν νέων ποῦ ἀποφοιτοῦν». Οἱ ἐναρκτήριοι ὀμιλίες θὰ ἔχουν ὡς κεντρικὸν θέμα τὸν ρόλον τοῦ Πανεπιστημίου, ὅπως τὸν βλέπουν οἱ φοιτηταί.

◆ ΑΥΣΤΡΙΑ:— Ὁ περιφημὸς Ἰταλὸς τενόρος Μπενζαμίνο Τζίλλι, ἔδωκε ἕνα φιλανθρωπικὸν κονσέρτο στὴν αἴθουσα τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης στὶς 19 Φεβρουαρίου ἔ. ἔ., τὰ κέρδη τοῦ ὁποῖου διετέθησαν γιὰ βοήθειαν τῶν ἀπόρων φοιτητῶν.

◆ ΓΑΛΛΙΑ:— Ἡ «Υγεία τοῦ Φοιτητοῦ» ἦταν τὸ θέμα ἐνός συνεδρίου ποῦ γίνετο στὶς 11 Φεβρουαρίου στὸ Παρίσι, στὶς αἰθούσας τοῦ κτιρίου τῆς Γαλλικῆς Φοιτητικῆς Βοηθείας.

Χαρακτηριστικὸ τῆς Ἐγείας τοῦ Φοιτητοῦ στὴ Γαλλίαν εἶναι, ὅτι ἔχει σημειωθῆ μίαν ὀρισμένη ἀδύνησιν στὸν τομέα τῶν διανοητικῶν ὑπερκοπῶσεων. Οἱ ἀσθενεῖς τῆς μορφῆς αὐτῆς, ἀρχίζουν νὰ παύουν τὴ θέσιν τῶν ἀσθενειῶν τῶν πνευμόνων.

—Ἡ γαλλικὴ ἔνωσις «Φιλοξενία Νέων Ἀλλοδαπῶν Γυναικῶν εἰς οἰκογενείας», καταβάλλει ἔξῃ χρόνιαν τῶρα, προσπάθειες με σκοπὸν νὰ δημιουργήσῃ ἐπαφὴ μετὰ γαλλικῶν οἰκογενειῶν καὶ ξένων γυναικῶν σπουδαστριῶν.

Οἱ μαθήτριες αὐτές, ποῦ στεροῦνται ὀποτροφίας, μποροῦν νὰ ἐργάζονται σὲ γαλλικὰς οἰκογενείας καὶ νὰ ἐξασφαλίζουν μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο στέγη καὶ τροφή, καὶ συγχρόνως νὰ παρακολουθοῦν διαλέξεις ἢ νὰ ἀποκομίσουν ἐντυπώσεις γιὰ τίς γαλλικὰς συνήθειες καὶ ἔθιμα.

Μέχρι σήμερα ἔχουν ὀποβληθῆ 900 αἰτήσεις καὶ 600 οἰκογένειες βρέθηκαν πρόθυμες νὰ «φιλοξενήσουν». Ἐνα τρίτο τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ εἶναι Γερμανίδες. Οἱ ὑπόλοιπες Ἀγγλίδες κατὰ κύριον λόγον, Ἀμερικανὲς διαφορῶν χωρῶν.

◆ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ:— Τρεῖς χιλιάδες θέσεις ὀφείλονται στὴν πανεπιστημιακὴ βιβλιοθήκη καὶ σ' ἄλλες τίς ἄλλες βιβλιοθήκες γιὰ τὸς 40.000 σπουδασ-

τάς τοῦ Βελιγραδίου. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς σπουδαστάς, ἀντιμετωπίζουν τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεοχλήτου μελέτης. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Γιουγκοσλαβικῆς Ἐνώσεως Σπουδαστῶν τοῦ Πανεπιστημίου Βελιγραδίου καταβάλλει πολλὰς προσπάθειες μαζί με τίς ἀρμόδιες ἀρχὰς γιὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος.

— Σπουδασταί τῶν Πανεπιστημίων Βελιγραδίου, Λιουμπλιάνας καὶ τοῦ Ζάγκρεπ Ἰδρυσαν φοιτητικὰς ὀργανώσεις καὶ ὀμίλους στὶς πόλεις τῆς καταγωγῆς τους. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων ἔξῃ μηνῶν δημιουργήθηκαν παρόμοιες ὀργανώσεις σὲ 100 πόλεις καὶ κωμόπολεις τῆς Σερβίας, Σλοβενίας καὶ Κροατίας.

Οἱ ὀμιλοὶ αὐτοὶ ἀναπτύσσουν ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα, ἰδίως στὴν περίοδο τῶν διακοπῶν. Δίδονται διαλέξεις καὶ θεατρικὰ παραστάσεις, ὀργανώνονται ἀγῶνες, προσφέρεται λατρικὴ περιθαλψὴ καὶ δημιουργοῦνται «λαϊκὰ Πανεπιστήμια γιὰ τοὺς νέους».

◆ Η.Π.Α.:— Ἡ Διεθνὴς Ἐνωσις Σπουδαστῶν, με τὴν ὀποστήριξιν τῆς Διεθνούς Πανεπιστημιακῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ Συμβουλίου τῶν Νέων καὶ τῆς Κορεατικῆς Ἀμερικανικῆς Ἐπιτροπῆς, ἔχει προκηρύξει τὴν «Ἐβδομάδα τοῦ Βιβλίου», στὴν ὁποία θὰ λάβουν μέρος ὅλα τὰ μέλη-Κολλέγια καὶ Πανεπιστήμια.

Τὰ βιβλία ποῦ θὰ συγκεντρωθοῦν θὰ σταλοῦν στὴν Κορέαν, ὅπου τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Σεοῦλ διέσωσε μόνον 2.000 τόμους ἀπὸ τοὺς 50.000 τῆς βιβλιοθήκης τοῦ καὶ εἰς τὸ Βιετνάμ, ὅπου οἱ φοιτηταί τοῦ Ἄνοῦ ἀναγκάστηκαν νὰ ἀποδημήσουν, ἐγκαταλείποντας ὅλα τὰ ὑπάρχοντά των.

Βιβλία θὰ ἀποσταλοῦν ἐπίσης στὴν Ἑλλάδα, Ἰνδονησία καὶ Ἰαπωνία.

◆ ΙΑΠΩΝΙΑ:— Μεγάλες προσπάθειες καταβάλλονται γιὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ προπολεμικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου ὀπῆρχαν 20 δημόσια Πανεπιστήμια καὶ 30 ἰδιωτικά, ἀριθμοὶ ποῦ ἔχουν σήμερα ὑπερὀπλισασθῆ. Ἐν τῷ μεταξύ πρέπει νὰ ἐξευρεθῆ ἐργασία γιὰ 138.000 ἐπιστήμονας, ποῦ πρόκειται νὰ πάρουν σύντομα τὸ πτυχεῖο τους.

◆ ΙΝΔΙΑΙ:— Τὸ Κολλέγιον Μηχανικῆς τῆς Πούνα ἐόρτασε τὸν περασμένον Δεκέμ-

βριον τὴν ἑκατονταετηρίδα του. Ἀξίζει νὰ σημειωθῆ ὅτι τὸ Κολλέγιον, ποῦ εἶναι ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα ἐπιστημονικὰ ἰδρύματα τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ στὴν Ἀνατολή, ἐκίνησε ἀπὸ ἕνα συγκρότημα καλυβιδῶν καὶ κατέληξε σ' ἕνα ἀξιοθαύμαστο βαθμὸν τελειότητος ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων, με τὴν ὀποστήριξιν τοῦ λαοῦ καὶ τῆς κυβερνήσεως.

◆ ΚΟΣΤΑ-ΡΙΚΑ:— Ὀλόκληρος ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως Σάν Ζοζέ γιόρτασε τὴν ἐπέτειον τῆς ἰδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κόστα-Ρίκας. Δόθηκε μεγάλος φοιτητικὸς χορὸς καὶ διοργανώθηκαν ἀθλητικὸι ἀγῶνες με τὴν συμμετοχὴν 25 ἀθλητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γουατεμάλας. Ἐπίσης δόθηκαν κονσέρτα καὶ θεατρικὰ παραστάσεις.

◆ ΟΛΛΑΝΔΙΑ:— Ἡ φοιτητικὴ συμφωνικὴ ὀρχήστρα θὰ ἐκτελέσῃ ἐφέτος τὴν τρίτην ἐτήσιαν περιόδιον της, ποῦ οἱ εἰσπράξεις της θὰ διατεθοῦν γιὰ τὴν ἀνέγερσιν φοιτητικοῦ σανατορίου.

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει ἐπίσκεψιν σὲ δέκα πόλεις τῆς χώρας. Ὑπάρχουν ἐπιβέδες ὅτι οἱ εἰσπράξεις θὰ ὑπερβούν τίς περυσινὰς, ὁποῖες ἀνήλθον σὲ 9.000 γκίλντερς.

◆ ΦΙΛΑΝΔΙΑ:— Ἡμεγαλύτερη φοιτητικὴ ἡμερίδα τῆς χώρας, ζήτησε ἀπὸ τοὺς σπουδαστάς νὰ στειλοῦν ἐκθέσεις καὶ περιγραφὰς τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς τους.

Τὰ ἀποτελέσματα ἦταν πραγματικὰ καταπληκτικά. Ἀνάμεσα στὶς ἀπαντήσεις ὀπῆρχε μίαν, ποῦ περιελάμβανε τὴ συμφωνίαν μετὰζῦ ὀπιτονοκοκυρᾶς καὶ φοιτητοῦ, σύμφωνα με τὴν ὁποία ὁ φοιτητὴς ἦταν ὀποχρεωμένος νὰ βγάζῃ περιπάτου τὸ σκυλί τῆς νοικοκυρᾶς τοῦ τέσσερες φορές τὴν ἡμέραν. Σ' ἄλλες ἀπαντήσεις διαπιστώθηκε πὺς πολλοὶ φοιτηταί ζοῦν σὲ δωμάτια χωρὶς παράθυρα, ἐνῶ σὲ ἄλλα καλοεπιπλωμένα δωμάτια, ἀπαγορεύεται νὰ χρησιμοποιοῦνται ἢ νὰ ἐγγίζονται τὰ ἐπιπλά.

— Ἡ Ἐθνικὴ Ἐνωσις Φοιτητῶν Φιλανδίας σκοπεῖ νὰ υἱοθετήσῃ ἕναν καπονοργον τρόπο διεθνούς καλλιεργείας ἀγρῶν ἀπὸ τὸ καλοκαίρι. Τρεῖς ἀγροὶ φρουτοκαλλιεργείας ἔχουν ὀρίσθῃ γιὰ τὸ πείραμα αὐτό, ποῦ γίνεται κυρίως γιὰ νὰ προκληθῆ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ξένων φοιτητῶν καὶ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴ Φιλανδίαν.

Η Έκδοση

Ο φοιτητικός κόσμος της Θεσσαλονίκης είναι σήμερα εξαιρετικά Ικανοποιημένος, γιατί άποκτά, ύστερα από πολλούς κόπους και σκληρές εργασίες, ένα επίσημο βήμα, το περιοδικό του. Στο παρελθόν, είχαν καταβληθεί και άλλες προσπάθειες, που απέβλεπαν στην έκδοση ενός έντυπου. Η Έκτασή τους όμως ήταν περιορισμένη και δεν μπόρεσαν να καρποφορήσουν.

Οι φοιτητάι ξεκινούν με ψυχικά κυρίως εφόδια. Γνωρίζουν από την ίδια τους την πείρα, ότι η πνοή αποτελεί το κύριο όπλο στον αγωνιστικό στίβο.

Πέντε άνθρωποι, στην κατοχή—τη χειρότερη εποχή της πείνας—μαζί μ' έναν Ιερωμένο, συμφώνησαν και αποφάσισαν να κολλήσουν, δίδοντας την μάχη για να σωθεί η νεολαία από το θάνατο της ασιτίας. Με προσφορές από τα σπίτια τους δημοσιογράφων το πρώτο συσσίτιο για ξησι παιδιά. Αυτό το γεγονός έγινε η αφορμή να τρώνε πέντε χιλιάδες Ελληνόπουλα, που ζήσαν τη σκληρή δοκιμασία και σήμερα προσφέρουν δέκα χιλιάδες χέλια στην κάθε ελθούσα παραγωγή, για την προκοπή της πατρίδας μας.

Τις μέρες αυτές, μπορεί να μην είναι τόσο επιτακτική η ανάγκη για την καθημερινή τροφή. Πρέπει όμως να τρώμε την τροφή σαν Έλληνες και σαν Άνθρωποι. Η Ιδεολογική και ήθικη αυτή ανάγκη αποτελεί τον αιώνα και η εκπλήρωσή τους τον σκοπό όλων των φοιτητικών εκδηλώσεών μας.

Οι φοιτητάι πιστεύουν ότι στους καλούς αγώνες θα βρουν πολλούς έποστηρικτάς. Ο κόσμος που διαψέει σήμερα για έργα ΝΕΩΝ, θα τους δείξει την αγάπη και προτίμησή τους.

Η Έκτασή που θα λάβη το έργο μας και το αποτέλεσμα που θα δώσει, ξερατάται πρώτα από μās τους ίδιους. Άς ριχτούμε λοιπόν στη δουλειά.

Η ΚΥΠΡΟΣ

Ο φοιτητικός κόσμος της Θεσσαλονίκης παρακολουθεί άγρυπνα την πορεία του μεγάλου έθνικου μας ζητήματος για την ένωση της Κύπρου με την Μητέρα. Ελλάδα.

Περιμένουμε την στιγμή, όχι να διαμαρτυρηθούμε για την άδικια που συνεζίζεται, αλλά να δράσουμε.

Οι λέξεις «ελευθερία», «αυτοδιάθεση», «άνθρωπινα δικαιώματα», χάνουν την έννοιά τους και σαν ήθικες αξίες αμαυρώνονται, όταν εκστομίζονται χωρίς συμφέροντος και όχι χωρίς πεποιθήσεως.

Ο σπονδιαστής, ο νέος άνθρωπος, αλλά και σαν Έλληνα, απέχθανται τα άτομα που μεταχειρίζονται σύμβολα κενά. Και όταν τα άτομα αυτά φανερώνονται καταπατώντας τα δικαία του, αντιμεταπίζει σκληρά την περίπτωσή τους.

Θ' αγωνιστούμε μ' όλες μας τις δυνάμεις για τους αδελφούς μας της Κύπρου. Θα μεταφέρουμε σ' όλα τα πεδία την όρμη αυτή και θα αποδείξουμε ακόμη μιιά φορά, ότι η βία και η ύλική δύναμη καταρρέουν μπροστά στο ήθικό ανάστημα.

Άς έχουν ύπ' όψη τους οι αδελφοί μας στην Κύπρο, ότι εδω στις προφυλάκες του ελευθέρου κόσμου έχουμε μεγαλύτερα συνείδηση των καθηκόντων μας για την διατήρηση της ανθρωπίνης αξιοπρεπείας. Νιώθουμε βαθύτερα τον πόνο τους και χαλυβάνεται η απόφαση μας να υψώσουμε τη σημαία με το Στυρό, ελεύθερα στις εκκλησιές και στα σχολεία τους.

ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

Είναι γνωστό, ότι υπάρχουν πολλά προβλήματα που άφορούν τους φοιτητάς. Η λύση τους εξαρτάται κυρίως από την καλή θέληση, η οποία άπαρχει πολλές φορές, αλλά δεν δόθηκε η αφορμή να εκδηλωθεί.

Επάνω άπ' αυτά τα ζητήματα, θα κατα-

βληθεί προσπάθεια να γίνουν όρισμένες έρευνες από γενικότερα άποψη, ώστε τα συμπεράσματα που θα δημοσιευθούν, να μπορούν ν' αποτελέσουν τη βάση, για την λύση των διαφόρων φοιτητικών προβλημάτων.

Η καθιέρωση ενός προγράμματος παραδόσεων με λιγότερες γενές ώρες, θα συνέβαλε να χάνουν οι φοιτητάι λιγότερο χρόνο και θα επιβοηθούσε την συστηματική μελέτη τους.

Σ' όλα τα μέρη του κόσμου οι φοιτητάι απολαμβάνουν ειδικής μεταχειρίσεως από την πολιτεία και την κοινωνία. Ίδιαίτερα φοιτητικές εκπτώσεις έχουν καθιερωθεί για τα συγχωνωσιακά μέσα κι έτσι οι φοιτητάι κατορθώνουν να πραγματοποιούν ταξίδια κι εκδρομές στο έσωτερικό της χώρας τους με πολύ μικρή οικονομική επιβάρυνση. Τα φοιτητικά έπισης εισιτήρια των κινήματογράφων και των θεάτρων είναι ευθηνότερα.

Μ' αυτά τα δύο ζητήματα θα άσοληθούμε εις τα ερχόμενα τέρη μας. Είναι μιιά καλή άρχη.

ΤΡΙΕΘΝΗΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

Την 27ην Φεβρουαρίου έπραγματοποιήθη εις τας αίθουσας της Τουρκικής Έθνικης Φοιτητικής Όμοσπονδίας, εις την Κωνσταντινούπολην, η δεύτερα συνάντησις των αντιπροσώπων των Φοιτητικών Ένώσεων της Τουρκίας, Γιουγκοσλαυίας και Έλλάδος.

Εις την ήμερησίαν διάταξιν της συναντήσεως περιελαμβάνοντο σοβαρότατα θέματα τα όποια, έχουν άμεσον σχέση με την άπρόσκοπτον και στενωτέραν συνεργασίαν μεταξύ των νεολαίων των Βαλκανικών Κρατών. Εις την συνάντησιν αυτήν, εις την όποιαν συμμετέχεν η Τουρκία διά τεσσάρων αντιπροσώπων και η Γιουγκοσλαυία διά δύο, την Έλλάδα έξεπροσώπησαν ο Πρόεδρος της ΕΦΕΠΘ Ιάσων Δούμπης και οι συνάδελφοι Άθλ. Βαγενάς και Νικ. Ίωαννιδής της ΕΦΠ Άθλων.

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ

Τα δύο τελευταία χρόνια ο τουρισμός, ή όπως λέγεται πιο έντυπωσιακά «η βιομηχανία των ξένων» άρχισε να αναπτύσσεται γοργά στον τόπο μας.

Το κράτος όμως, λόγω των λαπλών κοινωνικοπολιτικών αναγκών, άδυνατεί να ένισχύσει τις οικίλες τουριστικές εκδηλώσεις σ' όλα τα διαμερίσματα της χώρας. Άναπόφευκτα, το βάρος της ανάπτυξεως του τοπικού τουρισμού, έπιρρίπτεται στους ώμους της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Ένα μέρος όμως του βάρους, πρέπει να το αναλάβουν οι φοιτητάι. Νά συμπαρασταθούν με ζήλο και πίστη σε κάθε προσπάθεια για την άξιοποίηση και διαφήμιση των τουριστικών μέρων και να συμβάλουν στην δημιουργία και ανάπτυξη τουριστικής συνειδησεως στο λαό μας.

Έάν όλοι μας θεωρήσαμε καθήκον την καλλιέργεια της τουριστικής ιδέας μεταξύ μας, θα έπιτύχαμε ότι επέτυχαν οι Έλβετοι, οι Γάλλοι και οι Ίταλοί: την προσέκκυση μεγάλων τουριστικών ρευμάτων. Είναι περιττό να τονίσω κανείς τα τεράστια οικονομικά όφέλη που θα άποκομίση η έθνική μας οικονομία από μιιά τέτοια χρυσόφορα τουριστική κίνηση.

Η Έπιμορφωτική Φοιτητική Ένωσις του Πανεπιστημίου μας, έχουσα όπ' όψιν της τα πλεονεκτήματα της ανάπτυξεως του τουρισμού, ώργάνωσε το τμήμα φοιτητικού τουρισμού σκοπό την συμπαραστάση του φοιτητικού κόσμου σε κάθε τουριστική εκδήλωση, την καλλιέργεια και άνάπτυξη της τουριστικής συνειδησεως των φοιτητών, την έξυπνέτηση των άλλοδοτών και ήμεδαπών φοιτητών γύρω από τουριστικά ζητήματα, την έννημέρωση των φοιτητών επί της έσωτερικής και έξωτερικής τουριστικής κινήσεως των νέων και την παροχή εις τους ένδιαφερομένους κάθε πληροφορίας τουριστικού περιεχομένου και ένδιαφέροντος.

ΈΝΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Άρχισαν και συνεχίζονται με μεγάλη έπιτυχία και με άθροια προσέλευση των φοιτητών της Φυσικομαθηματικής Σχολής οι διαλέξεις που είχε την ευτυχ ήμπνευση να καθιερώση η καθηγήτρια κ. Μαρία Μαρκέτου-Πυλαρινού. Οι διαλέξεις αυτές, που γίνονται κάθε Τετάρτη βράδυ στην αίθουσα 52, έχουν δύο σκοπό να εξαψουν το ένδιαφέρον για την σύγχρονη εξέλιξη της Φυσικής και να αναπτύξουν την πρωτοβουλία μεταξύ των φοιτητών, όσον άφορά τον χειρισμό ειδικών θεμάτων της σύγχρονου έπιστήμης.

Τις διαλέξεις έγκαινίασε η ίδια η κ. Μαρ-

Η άτμόσφαιρα των συζητήσεων όηήρξεν έξόχως φιλική. Άπό όλους δε τους άντιπροσώπους άνεγνωρίσθη η μεγάλη άνάγκη μιās σχετικού προγράμματος. Το πρόγραμμα τουτο περιλαμβάνει την πραγματοποίησιν της εκδόσεως Βαλκανικής Φοιτητικής Έπετηρίδος, την άντάλλαγήν φοιτητών-όμιλητών και την διοργάνωσιν «Βαλκανικού Τουριστικού Γύρου» διά ξένους φοιτητάς, με έπισκέψεις εις τα σημαντικότερα κέντρα των τριών Βαλκανικών χωρών.

Αι έργασίαι της φοιτητικής αυτής συναντήσεως συνεκέντρωσαν το ζώηρον ένδιαφέρον των Άρχων και του Όπου της Κωνσταντινούπολεως, έδωσαν δε την άφορμήν εις τους Τουρκούς συναδέλφους μας να εκδηλώσουν προς τους Έλληνας και Γιουγκοσλαύους άντιπροσώπους τα ειλικρινή φιλικά των αισθήματα.

Οι άντιπρόσωποι έπεσεκέφθησαν τον Δήμαρχον Κωνσταντινούπολεως και έπίτιμον καθηγητήν της Ίατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Άθωνών κ. Γιοκάι, του Πανεπιστημίου και τας Πανεπιστημακάς Άρχάς της Πόλης καθώς και όλα τα άξιοθέατα και Ιστορικά μνημεία.

Οι περιποιήσεις της Τουρκικής Φοιτητικής Όμοσπονδίας προς τους Έλληνας και Γιουγκοσλαύους άντιπροσώπους όηήρξαν συγκινητικά.

Η Έλληνική άντιπροσωπεία έπεσεκέφη τον Παναγιώτατον Όικουμενικόν Πατριάρχην Κωνσταντινούπολεως κ.κ. Άθναγόραν, ένθερμον ύποστηρικτήν της Βαλκανικής φίλιας, ο όποιος και ηύχθη ύπερ της έπιτυχίας του σκοπού της συναντήσεως.

Αι συζητήσεις της ώραίας αυτής φοιτητικής συγκεντρώσεως έληξαν την 3ην Μαρτίου οι δε άντιπρόσωποι της Έλλάδος και Γιουγκοσλαυίας άνεχώρησαν με τας καλλιτέρας έντυπώσεις, ευχόμενοι να πραγματοποιούνται συχνά τέτοιες συναντήσεις, ώστε να ένισχυθή ακόμη περισσότερο η συνεργασία και η φίλια μεταξύ των νέων της Βαλκανικής.

ΟΙ ΕΠΙΔΩΣΕΙΣ ΜΑΣ

Τα «Φοιτητικά Γράμματα» φιλοδοξούν να γίνουν ένας σύντροφος και άναπητός συνεργάτης, όχι μόνον στους Φοιτητάς, αλλά και στις άλλες ομάδες Νέων. Τα κύρια προβλήματα προβάλλουν παντού και πάντοτε το ίδιο αίνιγματικά. Η ύπεύθυνη λοιπόν άντιμετώπιση των προβλημάτων αυτών από εκλεκτούς εκπροσώπους της Όρησκείας, της Έπιστήμης και του Κράτους, θα μās βοηθήση να δώσουμε πολλές άπαντήσεις.

Η θέσις όμως των προβλημάτων πρέπει να γίνη από έμάς τους ίδιους. Κι άκόμη, να προτείνουμε όρισμένες λύσεις. Τα συμπεράσματα που θα προκύψουν από τον συγκερασμό των δύο άπόψεων θα είναι έξαιρετικά γόνιμα, γιατί θα άνάγονται σε πραγματικές βάσεις.

Η εκκήλρωση των έθνικών πόθων και η έννημέρωση στα ζητήματα του άλυτρώτου Έλληνισμού συμπεριλαμβάνεται στις επιδιώξεις μας.

Προβολή του Βορειοελλαδικού χώρου, δημοσίευση πρωτοτύπου φοιτητικής συνεργασίας, έννημέρωση στην ζένη και δική μας φοιτητική δράση, άποτελούν το πλαίσιο μέσα στο όποιο θα «κινηταί» η ύλη του περιοδικού μας.

κέτου - Πυλαρινοῦ ἢ ὁποία ἐξέθεσε τὴν ἐξέλιξη τῆς Φυσικῆς Ἐπιστήμης κατὰ τὴν τελευταία πεντηκονταετία. Κατόπιν ὁμιλήσαν κατὰ σειράν ὁ κ. Δημαρᾶς μὲ θέμα «Φυσικὰ σταθεραί», ἡ δὲς Παπαδημητράκη «περὶ τοῦ ἀτόμου τοῦ Βοήν» καὶ «περὶ τοῦ φαινομένου Zeemann» καὶ ὁ κ. Ἰωαννίδης μὲ θέμα «Διαχωρισμὸς τῶν Ἴσοτόπων». Θὰ ἀκουλουθήσῃ ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Παπαγεωργίου μὲ θέμα «Νεώτεροι Μέθοδοι Μετρήσεως τῆς ταχύτητος τοῦ φωτός».

Ἐκεῖνο ποῦ πρέπει νὰ τονισθῇ εἶναι ὅτι μετὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ θέματος ἀπὸ τὸν ὁμιλητὴ ἐπακολουθεῖ συζήτηση καὶ ὑποβολὴ ἐρωτησῶν, πρᾶγμα ποῦ συντελεῖ στὴν καλύτερη κατανοήσῃ τοῦ θέματος, ἀλλὰ καὶ στὴ δημιουργία ἐνδιαφέροντος.

Ἐπὶ πλέον ἡ κ. Μαρκέτου-Πυλαρινοῦ ἀνέθεσε σὲ ὀρισμένους φοιτητὰς καὶ φοιτήτριες νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ διάφορα θέματα ποῦ θὰ ἀναπτυχθοῦν κατόπιν εἰς τὸς συναδέλφους τὸν.

Εἶναι φανερόν ὅτι ἡ ἔμπνευση τῆς κ. Μαρκέτου-Πυλαρινοῦ γιὰ τὴν καθιέρωση τῶν διαλέξεων αὐτῶν ἦταν ἐξαιρετικὰ γόνιμος καὶ θὰ ἦταν εὐχῆς ἔργον ἂν εἰς τὸ μέλλον ἐπεκτείνονταν καὶ εἰς τοὺς ἄλλους κλάδους τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν.

Η ΑΓΑΠΗ

ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΤΟΠΙΟΥ

Δὲν θὰ πρέπῃ νὰ ἀφήσουμε τὸ μοναδικὸ ἀλόγιστο τῆς πόλεως μας, στὸ Σέιχ Σοῦ, νὰ καταστραφῇ ἀπὸ τὴς κάμπιες. Εἶναι καθήκον νὰ ἀναλάβουμε τὴν πρωτοβουλία. Νὰ κινητοποιήσουμε τοὺς μαθητὰς, τοὺς φυσιολογικοὺς συλλόγους, δόξα τῆς τῆς πόλῃ πρὸς τὴν κατεῦθυνση αὐτήν. Ἡ μάχη ἐναντίον τῆς κάμπιας πρέπει νὰ ἀρχίσῃ τὸ γρηγορότερο. Μὲ τὴν πράξη αὐτὴ οἱ φοιτητὰι θὰ ἀποδείξουν, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ νεολαία δὲν ἔπαψε ποτὲ νὰ εἶναι παράγων προόδου.

ΤΑ "ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ," ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ἡ ἰδέα τῆς Ἐνώσεως τῆς Εὐρώπης βρισκεται στὴ χώρα μας εἰς στάδιο τῆς θεωρητικῆς μόνον ἀντιμεταθέσεως.

Ὁ Σύλλογος Διεθνῶν Σχέσεων θεωρεῖ ἔργον τὸν τὴν κατατόπιση τῆς φοιτητικῆς κοινῆς γνώμης, σχετικά μὲ τὸ μεγάλο αὐτὸ σύγχρονο πρόβλημα.

Διοργάνωσε γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ μία σειρά ἀπὸ τρεῖς ὁμιλίας, ποὺ μὲ τὴν ἐπωνυμία «Εὐρωπαϊκὰ Μαθήματα» θὰ δοθοῦν στὸ Πανεπιστήμιον τῆς 21, 22 καὶ 23 Μαρτίου ἐ.ε.

Ἀναλυτικὰ τὸ πρόγραμμα εἶναι τὸ ἑξῆς:

α) Δευτέρα 21: Θὰ ὁμιλήσῃ ὁ Ὑφηγητῆς κ. Δαμασκηνίδης μὲ θέμα: «Μεταπολεμικὰ προστάθια πρὸς οἰκονομικὴν ἔνωσιν τῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης».

β) Τρίτη 22: Θὰ ὁμιλήσῃ ὁ καθηγητῆς κ. Βάλληγδας μὲ θέμα: «Ἡ Κοινωνικὴ δικαιοσύνη στὸ πλαίσιο τῶν Εὐρωπαϊκῶν ὀργανώσεων».

γ) Τετάρτη 23: Θὰ ὁμιλήσῃ ὁ καθηγητῆς κ. Εὐσταθιάδης μὲ θέμα: «Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἰδέα καὶ τὸ Συμβολίον τῆς Εὐρώπης».

Τέλος τὴν Πέμπτη 24 Μαρτίου ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων ἔχει διοργανωθῆ χορὸς στὴν αἴθουσα τῆς Ἐμπορικῆς Λέσχης (ὄρα 8 μ.μ.).

Ὁ Σύλλογος Διεθνῶν Σχέσεων εὐχαριστεῖ ἐκ τῶν προτέρων καὶ παρακαλεῖ τοὺς φοιτητὰς νὰ συμμετάσχουν εἰς ἐκδηλώσεις του αὐτές.

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Ἡ ἔναρξη τῶν ἐσωτερικῶν πρωταθλημάτων ποδοσφαίρου, καλοθοσφαίρας, πετοσφαίρας καὶ διελευκοντισμοῦ μεταδὸ τῶν ὁμάδων ὄλων τῶν σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου μας ἔγινε μὲ τὴν καθιερωμένη ἐπισημότητα. Κατὰ τὴν τελευταίην, ἀπενεύθησαν κύπελλα στὴν περυσινῆς νικητρίτες σχολῆς καὶ διπλώματα στὸς ἀθλητὰς.

Τὸ κύπελλο τοῦ ποδοσφαίρου καὶ πετοσφαίρας ἐδόθη στὴ Νομικὴ Σχολή, τῆς δὲ καλοθοσφαίρας στὴν ΟΠΕ.

— Τὸ Πανεπιστημιακὸ Γυμναστήριον διοργάνωσε ἐσωτερικοὺς ἀγῶνας ἀνομάλου δρόμου μὲ μεγάλη συμμετοχὴ ἀθλητῶν.

Τὰ ἀποτελέσματα: 1) Βρεττὸς Μιχ. (Ἰατρ.) 13'58", 2) Ἀγγερινὸς Γεώργ. (Νομ.) 14'00", 3) Παπακωνσταντίνου Χρ. (ΟΠΕ) 14'25" κλπ.

— Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγῶνων καλοθοσφαίρας ἔχουν ὡς ἑξῆς:

1) Νομικὴ—Σ.Ι.Σ. 68-45, 2) Σ.Ι.Σ.—Μικτὴ 64-38, 3) ΟΠΕ—Μικτὴ 129-66 4) Νομικὴ—Μικτὴ 80-41, 5) Ἰατρικὴ—Σ.Ι.Σ. 81-66.

Ἄσας φαίνεται ἐπικρατοῦν οἱ ὁμάδες ΟΠΕ καὶ Νομικῆς. Μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον ἀναμένεται ἡ ἀναμέτρησὴ τῶν.

— Οἱ συνθέσεις τῶν ποδοσφαιρικῶν ὁμάδων τοῦ Πανεπιστημίου ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Νομικῆς: Ζουμπουλίδης, Οἰκονομίδης, Παπαμαθαίου, Ράμμος, Ταμπακούλης, Χοροβάς, Ἀδαμόπουλος, Ἡλιάδης, Γαυαλίδης, Μαχαίρας, Ἰορδάνης, Ἰατρικῆς: Σοβλέκος, Δρανίδης, Βλάξης, Ἀγγέλου, Σφαρόπουλος, Σαματόπουλος, Παπουτσόπουλος, Τσακλίδης, Τσιγγέλης, Τσολακίδης, Ἀντωνιάδης, ΟΠΕ: Μυονδάνος, Παρασκευᾶς, Ταχυδρομίδης, Μεταλλίδης, Φωτίδης, Στεφανίδης, Παυλίδης, Ἀντωνιάδης, Παχατουρίδης, Σαμπατσάκος, Βαρακλῆς, Πασχαλίδης, Δημοστικός. Μικτῆς: Ὑπολοπίων Σχολῶν: Γαλιάνος, Λάμπρου, Ἀγανωστόπουλος, Ἰμβρισιτζῆς, Καρατάσιος, Εὐσταθιάδης, Βαμβίνης, Πετσικῆς, Σγουρός, Θεοδωρίδης, Βασιλειάδης, Καλογερόπουλος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ τὸν ἐκλεκτὸ Ζωγράφου κ. Π. Ρέγκο, ποῦ ἐπιμελήθηκε τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἐξωφύλλου μας, γιὰ τὴν πρόθυμη βοήθειά του.

«Τὰ Φοιτητικὰ Γράμματα τῆς Θεσσαλονίκης» μηνιαῖον ἀγωνιστικὸν ὄργανον πνευματικῆς καλλιέργειας τῶν Φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἐκδίδεται ὑπὸ τῆς Ἐπιμορφωτικῆς Φοιτητικῆς Ἐνώσεως Π. Θ. καὶ διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὑπεύθυνοι: Ἀλ. Οἰκονόμου, Μητροπόλεως 82 - Ἀπόστ. Φιλιππίδης, Ἰ. Δραγούμη 58.